

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

XII. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM.

ÁRA: 60 FILLÉR

1970. SZEPTEMBER 17.

Dolgozik a Diákbizottság:

210-en együtt

Budapest háztetőire látunk, szemlélhettük fényeit az V. emeleti társalgó ablakából, amikor megismerjük. Csak két napja léptük át a kollégium küszöbét, idegenek, közömbösek voltak még a lépcsők, a szobákban a falak, még egymást sem ismertük. Fogódzó nélkül, valóban üres várakozással állodgáltunk — leendő társak legálább egy évig — a társalgóban, amikor szinte közlünk kivált egy fiú, s elkezdett beszélni. Arányos, nyugodt arca, határozott, világos tekintete adott nyomatékot szavainak. S mire véget ért az este, már nem idegenként lökdösődünk lefelé a lépcsőn, feszültségünk felengedett, s fesztelenül, egyformán foglalkoztatott a közös gond: ott-hont teremteni magunknak, társakat szerezni, „nem idegenként” élni egymás mellett. Aki tudatosította velünk ezeket: Zimmermann József. Velünk együtt él a kollégiumban, gyakran látni az I. és V. emelet között, ingajáratban. Figyel, magyaráz, irányít, csendes, logikusan válaszol a kérdésekre. Többet foglalkozik az elsőévesek problémáival, mint bármelyik első, pedig ő már II-os.

— **Hogyan kerül egy második az elsőévesek kollégiumába, a Ráday utcába?**

— A pontosabb az, hogy három második — mosolyodik el. — Tóth Mária, Garavölgyi Béla és én. A mi évfolyamunk tavaly még a Makarencik utcán kezdett. Akkor szeptemberben a közgyűlésünkön Marikát szervező titkárnak, Bélát érdekvédelmisnek, engem DB-titkárnak választottak meg. Félévkor ideköltöztünk a Ráday utcába. Ez volt akkor a legnagyobb problémánk, egyúttal erőpróbnánk is. Rengeteg gyakorlati és kollégiumi szintű ügy várt ránk. Jórészt a mi hibánk is, hogy ebben a munkában kimerült vagy inkább elakadt tevékenységünk.

— **Vagyis az a kollégiumi munka, amit tervezetek, nem valósult meg teljesen?**

— Sajnos, nem. Mint e kérdésnél általában, nálunk is akadozott az információ-áramlás. Megkülönböztés, sokan úgy tartották, „átjáróház” az I. évfolyam. Nehéz is, hajtni is kell és úgyis továbbmegyünk innen. Szeretjük volna, ha nem diákszálló, nem éjjeli menedékhely lesz új otthonunk. A közösség hozzáállásán múlt, minket pedig irányítás híján a mélyvízbe dobtak be. Nektek ilyen szempontból sokkal előnyösebb: itt vagyunk mi, akikre támaszkodhattok, tapasztalatainkkal bármilyen ügyben segítünk.

— **Valóban, azt már azon az első összejövetelen is észrevettük, s különösen jól esik, hogy hallgatókhoz fordulhatunk kérdéseinkkel, akikkel mégis közvetlenebb a kapcsolatunk.**

— A központi DB a vizsgaidőszak előtt elvi határozatot hozott egy itt maradó háromtagú tanácsadó testület felállításáról. Tanácsadó szervként minden elvi és gyakorlati tapasztalatunkat — mellérendelt alapon — átadjuk nektek. Félévkor eldöntöttem, hogy vállalom ezt a munkát, ennek láttam értelmét. Szeretném, ha baráti közösség alakulna ki, s nemcsak nekünk lenne kollégium, de ki is érdemelnék.

— **Mikor mi bőröndökkel ideérkezünk, már javában dolgoznak itt, lecsipve valamit a vakációtokból.**

— Marika és én augusztus 24-én érkeztünk, emiatt kihagytuk a KISZ-bizottság balatonaligai táborát. Bélát táviratilag hívtuk fel, éppen aznap, amikor hazaérkezett az NDK-ból. Az évfolyamtitkárságon személyi adatok alapján négyet közületek kiválasztottunk, augusztus 28-ra kerestük fel őket... Komolyan, nagyon köszönöm nekik a jó munkájukat. Névsort, szoba-beosztást, alapközösségeket, a kollégium szervezeti felépítését készítettük el. Az egyetemen egy csoportban levők egymás mellé kerültek, hogy segítsék egymást tanulmányaikban. Az így kialakuló szorosabb egységek bizonyos elszigetelődést is jelentenek. Ez korántsem nagymérvű, s más irányú elfoglaltsággal ezt feloldjuk. Ezért szükséges egy pontos, reális programterv elkészítése.

— **A kollégiumi alapszervezetek, sőt, már a vezetőik is dolgoznak?**

— A fő súly — éppen a tavalyi tapasztalatok alapján — az alapszervezeteken van. Már az indulásnál is más a helyzet, tavaly korántsem volt ilyen hangulat. Még akkor is igaz ez, ha az első gyűlésen a vezetőségválasztás bizonyos mértékig lutriszerű volt, hiszen inkább csak látásból ismerték egymást. De sikerült, úgy látom, a realitásérzet felkészítése, s ez hasznos. Most a kollégiumi közgyűlés megszervezésére, előkészítésére fordítunk nagy gondot — nagyon jól sikerült ismerkedési estek után. Felkértük a hallgatókat, figyeljék egymást, tegyék meg javaslataikat a vezetésre. A véleményem az, hogy tényleg őszintén érdeklődnek a hallgatók, komolyan fogták fel közös ügyünket.

— **Mi ide tanulni jöttünk és nagyon jó, hogy alaposan megismerjük egymást, családian élünk. A zsúfoltság azonban nem megy majd a tanulás rovására?**

— A közösség megértette helyzetünket. Kb. 530-an vagyunk, 210-en közgazdászok. Sajnos, ez korlátozza a tanulási helyet. Szakköri, nyelvi szobánk nincs, az V. emeleten van nagyobb szoba legfeljebb elhordjuk onnan a cuccot, s tanulóknak berendezzük. Vizsgaidőszak előtt már vagy 2-3 héttel minden rendezvényt leállítunk. A tanulás a legfontosabb.

— **Az éjszakába nyúló diskurzus folytatódik, tanárokról, hallgatókról, s főleg a tananyagról, a vizsgákról folyik a szó. Rágyújt, leszívja mélyen a füstöt. Hangjában nyoma sincs a kérdésnek, dicsékvésnek, annak a hangsúlynak, amivel felsőbb évesek a golyákat kioktatják.**

Szabó László
I/24

A HAJJÓNDÉJÓ!

(Riportunk a 4. oldalon)

A „C”-sek új utakon

Mostanában sokan beszélnek arról, hogy a KISZ „felhígult”, hogy a szervezetben nem folyik érdemi munka. Ezekre a pesszimista megnyilvánulásokra válasz, mégpedig cáfoló jellegű válasz a tanári „C” szakosok kezdeményezése. Ez a szak, amelyiket sokáig a „Közgaz” mostohagyerekéként könyvelték el, most hallat magáról. Eddig csak „sirtak”, hogy heti 35-40 órájuk van, 3 egyetemre járnak, nincs semmire idejük. Ez igaz is volt, s ma sem javult a helyzetük. Ezért még értékesebb jelenlegi vállalkozásuk, amelyet Kánya Tibortól, az alapszervi titkártól tudtam meg.

Még a múlt félév végén szerződést kötöttek a Szász Ferenc Iparcikk Kereskedelmi Szakmunkásképző Iskolával. Elvállalták az iskola KISZ-szervezetének mindenoldalú patronálását, a tanulók szakmai képzésének elmélyítését.

Az alapszervezet tagjai október 1-től rendszeresen politikai vitaköröket vezetnek az iskolában. Patronálják az osztályokat, tanácsaikkal segítik az osztály és az egyetemi KISZ-vezetőség munkáját. Segítségét nyújtanak a különböző vetélkedők lebonyolításában, közös rendezvényeket (sport, kulturális) szeretnének megvalósítani.

A „C”-sek emellett kitűnően tudják kamatoztatni azt is, hogy tanárszakosok. Kémia-, áruismeret-, fizikaszakosok vezetését vállalták, sőt szükséges esetén szívesen tartanak osztályfőnöki órát is. Az iskola KISZ-fiatalszervezetének nyári táborozását évről évre néhány „C”-szakos vezeti majd. (Sőt, ezen a téren már az idén is nyújtottak segítséget!)

Azt a nehéz és sok munkát igénylő vállalkozást amellyel akarják végezni, hogy az alapszervi munkában is előbbre szeretnék lépni. Erre a tanévre már összeállítottak egy tartalmas munkatervet, ebből csak néhány lényegesebb pontot említek. Rendszeres politikai foglalkozások, tanulmányi munka javítása (az I-IV. évfolyamot magában foglaló alapszervi legalább 3-8-as tanulmányi átlagot szeretne elérni!), 3 napos társadalmi munka; kirándulás; az idén is megrendezni a politikai vetélkedőt, aminek már „hagyományai” vannak.

Sok sikert kívánunk a „C”-szaknak terveik megvalósításához.

Oroszi Sándor

„Legyen csillapíthatatlan hivatástudatotok heve”
Tanévnitó egyetemünkön

Szeptember 5-én, szombaton délelőtt 10 órakor került sor egyetemünk aulájában az 1970-71-es tanévi ünnepi megnyitójára. Az elnökségben az egyetem állami és pártvezetői mellett helyet foglalt dr. Kahulits László, a Művelődésügyi Minisztérium főosztályvezetője, dr. Rovó Jenő, az MSZMP KB Művelődés és Tudományos Osztályának munkatársa, Varga Lászlóné, az MSZMP IX. ker. Bizottsága alosztályvezetője.

Dr. Szabó Kálmán rektor tanévnitó beszéde után került sor az elsőéves hallgatók eskütételére, majd Fábián András, az egyetem KISZ-vb-titkára üdvözölte golyáinkat. Befejezésül a rektor átnyújtotta Nováky Erzsébet terv-matematika szakos és Horváth Irén tanár „B” szakos végzett hallgatóinknak a Vörös Diplomát.

A rektor ünnepi beszédének bevezetőjében eddig elért eredményeinket méltatta, s hangsúlyozta, hogy ezeket „alapvetően annak a progresszív folyamatnak kell tulajdonítani, amely negyedszázada kezdődött el, és a párt vezetésével társadalmunkban végbemegy.

...Hitünk szerint a mögöttünk hagyott éveket, remélhetőleg együtt az előttünk álló tanévekkel úgy minősíti majd az utánunk következő generáció, mint a hazai közgazdászok képzés reformszakaszát. Olyan periódust, amely összhangban az MSZMP-nek a szocializmus felépítésére irányuló általános politikájával, a hatékonyság növelését célzó gazdaságpolitikával, bizonyos kihatásaiiban az önálló közgazdaságtudományi egyetem 22 évvel

(Folytatás a 2. oldalon)

A FOTOSTÚDIÓ

Egyetemünkön sok fiatal foglalkozik a fotózással, vagy legalábbis szeretnének megtanulni fényképezni. Erre nyílik lehetőség a most, tavasszal megalakuló FOTOSTÚDIÓ keretén belül, melyet Móra Gábor III. külker. vezet. Az érdeklődők elsajátíthatják a fényképezés alapfogalmait, de a hangsúlyt az esetleges művészi ambíciók fejlesztésére, házi és országos kiállításokon való részvételre, az önálló munkára fektetjük. Ehhez nyújtható anyagi alapot a STÚDIÓ, de az erkölcsi támogatás is hasznos lehet: rendszeres összejöveteleinket képbírálatot tartunk, technikai kérdéseket oldunk meg.

Most készül új, közös laboratóriumunk is. Legközelebb szeptember 27-én, vasárnap délelőtt 10 órakor találkozzunk az egyetem bejáratánál, ekkor fotósétát szervezünk a Várba. Minden érdeklődőt szeretettel várunk, de kérjük, hogy előzőleg írja fel nevét a Közgazdász szerkesztőségében (III. 381.) kifüggesztett részvételi listára.

Ez egyúttal módot ad elsőseinknek is a FOTOSTÚDIÓ munkájába való bekapcsolódáshoz. Őket külön szeretettel üdvözölnénk tagjaink között, és kérjük őket, hogy bátran jelentkezzenek további információkért a szerkesztőségben.

Dr. Szabó Kálmán gratulál a vörösdipomásoknak

Népköztársasági ösztöndíjasaink

A Művelődésügyi Minisztérium az 1970/71-es tanévben az alábbi hallgatókat részesítette Népköztársasági Tanulmányi Ösztöndíjban:

Általános Közgazdasági Kar: Kerekes Sándor V. tanár „C”, Kurtán Lajos V. tanár „D”, Matits Ágnes V. terv-matematika, Németh Miklós V. tanár „A”, Oroszi Sándor V. tanár „A”, Pásztor Sára IV. pénzügy.

Ipari Kar: Juhász István G. IV. agrár, Krausz Péter IV. közlekedés, Veres József IV. ipar.

Kereskedelmi Kar: Asbóth Artur IV. belker., Domány András III. külker., Gedeon Péter IV. nemzetközi, Róbel Sándor IV. nemzetközi és Szabó Sándor IV. külker. Gratulálunk!

Hogy is volt csak...?

Most is megborzongunk, ha filmen látjuk a „nagy árvíz” megdöbbentő képeit. Akik utána ott jártunk és láttuk az elsodort utcákat, a csak kerítésből és egy kupac romból álló portákat, összeroppanó földet — nehezen fogjuk elfelejteni. Akik szenvedő alanyai voltak, talán soha. Lábraállításukhoz, az élet megindulásához az egyetemisták, fiatalok segítsége is kellett. A hagyományos építőtáborok mellett négy nagy táborot hívtak életre az árvíz területén is.

Közgázósok is szép számmal — 150-en — dolgoztak ezekben a táborokban, kéthetes munkával, felajánlott pénzösszeggel járulva hozzá az újjáépítéshez. Sőt, sok tekintetben megváltozott megjelenésükkel a tábor arculata: a vezetők erős kézzel úrrá tudták lenni a problémákon, s egyes brigádok munkaszelleme a többiekre is pozitív hatott.

Váci Andrásral, a KISZ-bizottságon sikerült beszélgetnem. Mint mindig, most is sietett, kb. 15 percünk volt a következő ülésségig. Ilyen rövid idő alatt próbáltuk áttekinteni azt a nehéz és zűrös három hetet, amit Csengeren, az egyik leg-problematisabb árvíz táborban töltött el. Amikor a KISZ KB megbízólevelével Csengerre érkezett, hogy a harmadik turnus parancsnokságát átvegye, még nemigen gondolta, milyen nehéz helyre került — és mennyi nem alvász áll előtte.

— A táborban akkor 80—90-en voltak, az állatorvosok egyetemről, közzásról és a külföldi cseretáborokból. Ez állandóan mozgó létszámot jelentett; voltak, akik hetenként váltották egymást.

Vagonokat kellett kiraknunk, főleg meszet (!) és betonelemeket. Hozzávéve ehhez a 40 fokos meleget — azt hiszem, nem kell tovább magyaráznom a munka nehézségét.

— A TŰZÉP kérésére, a jobb kihasználás érdekében, 12 órás műszakot kellett szerveznünk. Ez volt az egyik legnehezebb feladat.

Az állatorvosok nagy része nem kimondottan önkéntesen jött; szakmai

elvállalta vasárnap az egy hete álló meszesvagon kirakását. 540 forintot kerestek/fő — hármuknak vértett az ujjá, s szinte úgy kellett behozni őket.

És ez így tartott 8—9 napig. utána a honvédség vette át a vagonok kirakódását. A nehezen kialakult munkamechanizmus ezzel összeomlott, millió új probléma vetődött fel.

Gépkocsikról kellett ezáltal lerakodni, Csenger 40 km-es félkörében. Tartanom kellett a honvédséggel, TŰZÉP-ekkel, szállítókkal a kapcsolatot. Nem tudtuk követni a munka menetét. A lerakodók másfél óráig, mint ahogy a kocsi mentek. Most már csak nyolcórás volt a munkaidő, két műszakban. Csökkentek a teljesítmények; volt olyan brigád, aki egész nap nem kapott munkát; a TŰZÉP fizette inkább nekik az álláspénzt, mint az esetleg hiába odamenő kocsit...

— Ami a tábor belső kultúrelétét illeti, hát az sajnos, idő hiányában nemigen volt. Nekünk, vezetőknél, egyben raktárosoknak is kellett lennünk, megoldani a melegvíz-problémát stb., stb.

— Hogyan summáznánk? Szívesen, lelkesen dolgoztak a fiúk, de nem mernék állítani, hogy fizetés nélkül is születnek volna ilyen teljesítmények.

— S én? Piszokul elfáradtam...

Talán kicsit ki tudta pihenni magát Andris a tábor után, s valamivel több idő jutott alvásra a nyár hátra levő részében, mint a tábori 4 óra.

Csengeren a stafétát újabb csapat vette át, köztük 29 közzásos. A tábor parancsnoka Németh György, a Kerkar. KISZ-titkára volt. Ő már a kétműszakos mechanizmust vette át. Napi négy óránál ő sem aludt többet, s mint mosolyogva mondta: csak

egyszer jutott el a presz-szóba.

— Általában lelkesek voltak az emberek, csak nem volt mindig munka, akadozva érkeztek a kocsik. Néhányan méltatlankodtak, hogy minek vannak akkor itt.

— A helybeliek viselkedése letörte kicsit a srákokat. A kocsma mindig tele volt, előfordult, hogy a mieink szedték szét a verekedőket. Most se értem, hogy a többség miért nem segítette a saját háza építésében. A nagy csapás? De hiszen épültek a házak, látniuk kellett, hogy megy...

— Rendtelenség nálunk is akadt, persze, voltak olyanok is, akik takarítással kezdtek. A rheleg víz hiánya nálunk is problémát okozott. Különösen egy hosszúhajú srác volt szé- dületlen a cementrakás után...

— Vita volt a fizetéssel kapcsolatban, de aztán megoldódott azaz, hogy egy részét felajánlottuk az előzőekhez hasonlóan, 10—12-en az egészet otthagyták. 10 ezret ajánlott fel a tábor.

A közzásosok a segélyből kimaradtaknak még külön tűzhelyet, mosógépet, szükségleti cikkeket vettek a tanács javaslata alapján, 7 ezer forintért.

— Nálunk voltak leszerelt 0 évfolyamosok is, és nagyon tetszett, hogy a közl. tanszék három fiatal tanára (Kovács Ferenc, Barabás Ernő és Péterfi János) együtt melózott a fiatalokkal.

— Vegyes társaság voltunk. Orvosi, kertészeti, közzásos egyetemisták + külföldiek. Csúsztatás nem volt és minden különösebb baj nélkül zajlott le a tábor.

— Kellett, hogy ott legyünk...

Koncz Gábor

KÖZZASZ- KÖZLEMÉNY

Anyagtörődés miatt a szakmai rovaton belüli Új Fórum vitaindító cikkét csak a következő számunkban tudjuk közölni.

Két év munkájáról

Szeptember 9-én tartotta az új tanév első taggyűlését egyetemünk Általános, Termelési (IPar) és Kereskedelmi kari MSZMP-alapszervezete, a vezetőségválasztás előkészítésének jegyében.

A taggyűléseken a következő napirendi pontok szerepeltek:

1. Kiegészítő az elmúlt két-éves időszak alapszervezeti munkájáról szóló írásos vezetőségi beszámolóhoz;
2. A szeptember 30-i vezetőségválasztó taggyűlés tisztviselőinek megválasztása;

ÁLTALÁNOS KÖZZASZADÁSI KAR

A taggyűlés elnökségében helyet foglalt Bacsó Béla elvtárs, a IX. ker. Pártbizottság titkára és Szántai Kálmán, egyetemünk pártbizottságának titkára is.

Először Vámosi Sándor, a kar alapszervezeti titkára fűzött kiegészítést az írásos beszámolóhoz. Hangsúlyozta, hogy a pártvezetőség az elmúlt időszakban igyekezett jó kapcsolatot kiépíteni a tagsággal, a pártcsoportokkal.

A Központi Bizottság határozatának megfelelően tavasszal egyéni beszélgetéseken is találkoztak a vezetőség tagjai az alapszervezet pártcsoportjaival.

s ezek a találkoztók értékesnek bizonyultak. A párttagok

összegyemelt és alapszervezeti problémákra, valamint pártunk politikájának időszerű kérdéseire vonatkozó észrevételei jól hasznosíthatók a további munkában is.

Vámosi elvtárs ismertette és a vezetőség nevében értékelte is az alapszervezeti vezetőségi tagok tevékenységét.

Ezt követően élénk vita bontakozott ki a beszámolóval és egyéb egyetemi közéleti kérdésekkel kapcsolatban. A hozzászólások többek közt az egyetemi párt- és állami szervek kapcsolatával, a munkás-paraszt hallgatók helyzetével, segítésük megoldatlan problémáival, az eszmei politikai munkával, az új tudományos eredményeknek az oktatómunkában történő felhasználásával, a képzés-korszerűsítés továbbviteléből fakadó követelményekkel foglalkoztak. A felszólalók egyetértettek abban, hogy az alapszervezeti vezetőség jó munkát végzett a beszámolási időszakban.

Befejezésül Vámosi elvtárs választott a felmerülő problémákra, majd a jelenlévők elfogadták a beszámolót, a határozati javaslatot, az elhangzott kiegészítéssel együtt.

Ezután a tagság megválasztotta a szeptember 30-i vezetőségválasztó taggyűlés tisztviselőit: a jelölő bizottság, a szavazatszedő bizottság elnökét és tagjait, valamint a vezetőségválasztó taggyűlés elnökét.

TERMELESI (IPAR) KAR

A taggyűlésen a vezetőség beszámolóját hosszú vita követte. A hozzászólók egyetértettek abban, hogy a vezetőség beszámolója rendkívül alapos, lelkiismeretes munkával készült. A beszámoló nemcsak szorososan a kari, de nagyobb egyetemi szintű problémákban is állást foglalt, ez a kari vezetőség jó munkaszelleme mutatja.

Ahogy Horváth Miklós elvtárs, a IX. ker. Pártbizottság munkatársa mondta — ha ilyen sokrétűen látják a kar problémáit, akkor ez a beszámoló a jó munka biztosítéka.

A beszámoló — így a vitának is — két fő témaköre a kari oktató-nevelés és tudományos munkában, a képzés-korszerűsítés megvalósításában való részvétel, valamint a pártelet főbb kérdései, a szervezeti munka és a pártmunka stílusa volt.

Az oktató-nevelés munka korszerűsítésének fontos lépése lenne a karok és a szakok közötti szorosabb együttműködés megvalósítása.

Különösen fontos ez az ipar és kereskedelmi kar közt, hiszen szakterületük népgazdaságunk két fontos tevékenységi körét öleli fel. Ezt követeli a marketing szakágazati szemlélet kialakulása is.

A hozzászólók által felvetett és gyorsan megoldandó probléma az információáramlás javítása, az oktatói munka értékelés céljából pedig az oktatók iránti követelményrendszer kidolgozása, a kari önállóság, a demokratizmus továbbfejlesztésének kérdése.

A sok hozzászóló támogatja a fizikai dolgozók gyerekeinek további, még erőteljesebb segítségét. Nagyon fontos feladat az oktatók munkájának szélesítése, a nevelés színvonalának emelése, hatékonyságának fokozása.

A beszámoló és a határozati javaslat elfogadása után a tisztviselőket választotta meg a tagság a következő vezetőségválasztó taggyűlésre.

KERESKEDELMELI KAR

Az írásos beszámolót Kolacsek András alapszervezeti titkár egészítette ki. Többek

között a következőket mondta:

— Ideológiai és politikai munkánk középpontjában a pártunk IX. kongresszusa által meghatározott ideológiai, politikai és gazdaságpolitikai irány megvalósítása áll. Ideológiai-politikai egységünk az elmúlt két év folyamán erősödött. Az alapvetően pozitív vonások mellett jelentkeztek azonban kedvezőtlen jelenségek is, mint például a közönségi élettől való visszahúzó-dás. Oktatóink viszonylag jelentős része nem végez közéleti tevékenységet. A hallgatók eszmei-politikai arculatát vizsgálva viszont úgy látjuk, hogy sok vonatkozásban az intenzív nevelőmunka kedvezőbb feltételei alakultak ki a beszámolási időszakban a korábbiakhoz képest.

A pártvezetőség sokat és eredményesen foglalkozott a KISZ-szervezet munkájának irányításával és segítéssel. Megállapítható, hogy a kar KISZ-szervezete az egyetemi KISZ-munka egyik legmegbízhatóbb bázisává vált.

A kiegészítés utáni vitában a hozzászólók kiemelték a vezetőség szerepét az eredmények elérésében, hangsúlyozták, hogy a beszámoló jól tükrözi a beszámolási időszakot. Vita folyt arról, hogy a hallgatói pártcsoport változatlanul vagy pedig két külön egységben (külker. és belker.) működjön-e.

A beszámoló elfogadása után a taggyűlés a tisztviselőket választotta meg, s sor került a hallgatói pártcsoport ideiglenes vezetőjének megbízására is.

A szeptember 30-i taggyűlés a karok pártcsoportjai megválasztották a kongresszus irányelveit, és véleményüket eljuttatják a kari vezetőségekhez.

(Kurtán—halász—németh)

Tanévnyitó egyetemünkön

(Folytatás az 1. oldalról)

ezelőtt történt létesítéséhez hasonlítható. De még kiemelkedőbbé válik ennek a szakasznak a jelentősége akkor, ha azt a most éppen 50 esztendő egyetemi közzás-képzés egész történeti menetébe állítva szemléljük. Itt kell megemlítenem, hogy bizonyos adósságot is törlesztünk és bizonyos tradicionális forrásokhoz is juthatunk azzal, ha ebben a tanévben megemlékezünk az első hazai közzásügyi egyetem 1920-ban történt létesítéséről és ha tárgyilagos értékelést adjuk ennek az eseménynek. Annál is inkább meg kell ezt tennünk, mert a reakciós ellenforradalmi rezsim mélyen elhallgatta azt aényt, hogy az, ami akkor megvalósult, lényegében nem volt egyéb, mint az a terv, amelyet még 1911-ben Károlyi Mihály terjesztett a Parlament elé, kifejezésre juttatva a kapitalizálódással együtt járó lassú iparosodás megérlelt szükségletét.

A képzés korszerűsítéséről szólva a rektor a következőket mondta:

„Ismeretes, hogy a reformot az 1967—68-as tanévben a hallgatók bevonásával, sokoldalú tanszéki és tanácsai viták során dolgoztuk ki, s miután a Művelődésügyi Minisztérium megerősítette javaslatainkat, ez alkotta az elmúlt két tanévben fejlesztő munkánk alapját. Ennek keretében térünk rá az új szakosítási rendre, vezettük be a koncentrált oktatási periódusokat, a 3 hónapos zárógyakorlatokra és a szakszemináriumi munkára épülő új államvizsgarendszert. A reform során kidolgozott távlati tervvel megegyező éves tanterveket immár harmadizben hagyott jóvá az Egyetemi Tanács. Tehát az előttnk álló tanévben a nappali tagozat I. évfolyamán harmadizben, a II. évfolyamon másodizben, a III. évfolyamon pedig elsőizben folyik majd az oktatás a korábbiakhoz képest lényegesen kisebb kötelező óraterheléssel; de az alsó évfolyamos esti-levelező hallgatóink is az új tanterv szerint tanulnak.

A demokratizmus továbbfejlesztéséről mondta: „Képzési reformunk realizálása időben egybeesett az egyetemünk önállóságának növelésére, belső irányításuk demokratizmusának kiszélesítésére irányuló országos kezdeményezéssel. Bár számunkra ez az egybeesés a feladatok torlódását jelentette, mégis szerencsésnek tartottuk és tartjuk utólag is a kétféle munka összefonódását. Hiszen itt végéreményben azonos folyamatnak két egymástól elválaszthatatlan oldaláról van szó. Nem a véletlennek, hanem képzés-korszerűsítésünk belső kényszerítő erejének tudhatjuk be azt, hogy a minisztériumi indítást egy évvel megelőzve szükségesnek tartottuk biztosítani a karok és az egyetem tanácsaiban az ifjúság választott küldöttek útján való képviselését, életbe léptetni kollégiumainkban az önkormányzatot, diákjóléti bizottságainkban a nagyobb felelősséget és lehetőséget érvényesítő új szabályzatokat. Az így szerzett számos új tapasztalat és előzetes befektetés tette lehetővé azt, hogy a múlt tanév első felében már tető alá kerülhetett egyetemi működési és szervezeti szabályzatunk, lebonyolíthatók a kari tanácsok és az Egyetemi Tanács küldötteinek választásait. Itt kell megemlítenem még az új ösztöndíjrendszer, valamint az új tanulmányi és vizsgaszabályzatunk bevezetését is. Eljutottunk tehát odáig, hogy nagyjából kialakultnak vehetők az Egyetemi működés új szabályai, különféle formái, a jogkörök és kötelezések telepítésének keretei.”

A továbbiakban az egyetemi hallgatók ideológiai és politikai érdeklődését, közzéleti aktivitását, s a KISZ-szervezet munkáját méltatta, majd az elkövetkező feladatokról beszélt:

„Az előttnk álló tanévben tehát határozottan tovább kell haladnunk azon az úton, amelyre az egyetemi működés demokratizmusának kiszélesítésével ráleptünk. Ez jelenti a szakmai és társadalmi készségek egységében történő kifejlesztésének legfőbb zálogát.”

Az új gólyákhoz, elsőéveseinkhez a következő szavakat intézte:

„Mi mindnyújan azt szeretnénk, ha nem a bizonytalanság, hanem a jogos bizakodás érzetével kezdené egyetemi pályafutásukat. Ez az óhajunk annál is inkább indokoltabb, mert hiszen a szigorú felvételi vizsgákon alaposan megmértek és a nappali tagozatra jelentkező 1300 fiatal közül Önök 500-an, a pécsiakkal együtt 600-an, s az esti-levelező tagozatra pedig még többen pályázók közül ugyancsak 500-an alkalmasnak találtak.

Az elmúlt napokban módjában volt szervezett formában megismerkedni egymással és az egyetem intézményeivel, az itteni szabályokkal, s legfőképpen a tanulmányi követelményekkel, a tanrendben rejlő választási lehetőségekkel. Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatták, hogy bőven megéri ez a néhány napi különbefektetés! Kellő tájékozottságuk ugyanis meggyorsítja beilleszkedésük folyamatát.”

Ünnepi beszédét dr. Szabó Kálmán a következő mondatokkal fejezte be:

„Ahhoz tehát, hogy egyetemünk így kiszabott — és korántsem teljesíthetetlen — mércéjét Önök túlnyomó nagy részükben félévvel felévre sikeresen megússák, a tanári erőfeszítésen kívül nincs másra szükség, mint az Önök lankadatlan szorgalmára, törhetetlen tudniakaráására. Ne tekintsek tehát most teendő fogadalmukat formális pillanatnak szóló aktusnak. Legyen egy életre szóló eltökéltségű kifejezése, amely sosem engedti többé csillapítani hivatástudatuk hevét, letompítani felelősségérzetüket a szocialista haza, a munkások és parasztek ügye iránt.

Helyreigazítás

— A szerkesztőség ördöge sohasem alszik — ezt tudtuk, de arra semmiképp sem gondoltunk, hogy hosszú hallgatás után egyazon számban (1970. IX. 3.) kétszer is előbukkan.

1. Amikor egy NEM marad ki!...

Egyetemünk aligai KISZ-vezetőképző táborában tartott előadást Jakab Sándor et. az MSZMP KB osztályvezetője. Az előadástól írt cikkbe értelemzavaró hiba került. A mondat helyesen — így hangzott el: — NEM vagyunk fogyasztói társadalom, és épp

ezért mi csak a termelés szintjének növelésével vagyunk képesek az igényeket kielégíteni.”

2. Szó sincs TAGKÖNYV-CSERERŐL!...

A párttaggyűlésekről szóló cikkben munkatársunk kéziratának első hibás oldala — a többi helyesen javítottal együtt — bekerült a nyomdába és megjelent az értelemzavaró hiba. A mondatot — helyesen így mondta Kolacsek András elvtárs, a Ker. Kar. párttitkára: ... A TAGGYŰLÉS ELŐKÉSZÍTÉSE során vezetőségünk minden tagja elvtársias légkörben beszélgetést folytatott a tagsággal.”

— SZERKESZTŐ —

Lehet-e dossziékból tornaterem?

Félbehagyott munka, kijavítatlan hibák

Sértődős az építőipar

Hogyan vizsgálja jogból a Műber?

Ha félméterrel szélesebbre tervezik a tornatermet, nemzetközi sportversenyekre is hitelesíthető lett volna...

Az aggasztó hírek özönét hallottuk a Kinizsi utcai kollégium rekord lassúsággal készülő tornaterméről.

Erről jobb személyesen meggyőződnöm — gondoltam, s elmentem megnézni.

Nos, a látvány nagyon meglepett. A hírek voltak a kevésbé aggasztóak...

A kollégium gondnoknője, **Raksányi Gyuláné** vezetett végig az öltözőhelyiségeken, s mutatta meg a tornatermet. Mindenütt foltos, koszos, kopár falak, a parkettán vastagon a malter, a piszok. A plafonon öles vízfoltok. A tornaterem és az öltözők is több helyen beáztak. A tartozékok: bordásfalak, kosárlabdapalán-

kok felszeretlenül a folyosón, a piszokban hevernek. A zuhanyozóból, a mellékhelyiségből, s az egyik öltözőből a teljesen elázott fal dohos, penészszagot áraszt. Fényképes bizonyítékkal, sajnos, nem szolgálhatunk, miután fotósunkat — számunkra érthetetlen okokból — a gondnoknő nem engedte be a tornaterembe...

Egyetemünk a hallgatók testnevelésének, mozgásszükségletének a biztosításában a felsőoktatási intézmények között talán a legrosszabbul áll. Közismertek ugyanis pályabérleti gondjaink, s a közel kétezer hallgató rendelkezésére álló szűk, versenyszerű sportra alkalmatlan, egyetemi tornaterem túlszűfoltosága.

xum gazdája, beruházója, megbízásunk alapján a MÜBER. Szakértői indokolatlanul, megalapozatlanul, a szorultságunkkal való visszaélésnek minősítették a közel háromszoros túlkalkulációt. Miután mi is ezen az állásponton vagyunk, ezért — és nem az összeg nagysága miatt — nem kötünk velük szerződést. Ami a tornaterem további sorsát illeti, az bizonyos feldg kapcsolódik az egész Kinizsi utcai huzavonához. Kezdeném talán a legelőjén. Egyszer van a generálberuházó: a Művelődésügyi Beruházási Vállalat (MÜBER). Ő adta ki a tervek elkészítését a Középülettervező Vállalatnak. A Középület-építő végezte a kivitelezési munkákat. A tornateremmel kapcsolatban már korábban történt egy malőr. 1969 tavaszán derült ki ugyanis, hogy az eredeti tervezés szerint a tornaterem nem is használható tornateremnek! Miután bizonyosságot nyert hogy tévedtek, a MÜBER-től egy pótervezési megbízást kaptak. Ez elkészült. (Legelőjén ekkor fél méterrel szélesebbre tervezték volna! — Szerk.) A munkát azonban a Középület-építő egyszerűen nem vállalta el. Más vállalkozó pedig nincs. A MÜBER „hivatalosan” mindent megtesz. Ez ügyben — paragrafus szerint — el nem marasztható. Ettől azonban még nem készül el a tornaterem...

— Egyelőre ott tartunk, veszi át a szót **Kiss Antal** műszaki csoportvezető, hogy a Kinizsi utcai kollégium eddig elkészült, és már korábban átvett toronyépületeiben is anynyi a hiba, hogy a pereskedés útjára kell lépünk. Ügyünkben a **Központi Gazdasági Döntő Bizottságnak** kell kimondania a végső szót. T₂ toronyépület 613-as szobájában például az egész fal elrohadt. Az építők szerint a mi hibánkól, mert télen nem hánytuk le az épület teteféről a havat. De hová hánytuk volna? A szomszédos földszintes és egyemeletes házak tetefére?!... Hibajegyzékünk már lassan regény terjedelmű!

Az eddig egyáltalán nem, vagy rosszul elvégzett munkálatok nevésegesen, felháborítóan nagy méreteket öltenek. Három öles dossziénk van a Kinizsi utcával kapcsolatban. Dossziékban azonban sem lakni, sem tornázni nem lehet... De mi a megoldás?...

— Már mindent megtettünk — veszi át a szót **Orosz László**. — Próbáltunk baráti kapcsolatok révén is az építőiparral vívott kilátástalan küzdelem végére jutni. Minden erőfeszítésünk azonban haszatlannak tűnik. Az építőipar egyszerűen megfoghatatlan. Az édes sógorom például az egyetemen dolgozó kofaragók vezetője. Állandó családi háborúink dacára sem kerül le végre az állványzat egyetemünk homlokzatáról...

— Az Eötvös Loránd Tudományegyetem más úton próbálta felépíteni a Budaörsi úti kollégiumát. „Szabályos” módon, csak százszázalékosan elkészült, javított állapotban vállalkoztak az átvételre. Hosszú-hosszú évekig várhattak erre. Nekünk tavaly szeptemberben el kellett helyeznünk négy száz vidéki hallgatót. Ennek érdekében még ilyen állapotban is átvettük a két toronyépületet az egytől a hetedik emeletig. S mindent elkövetünk, minden segítséget megadtunk, hogy további munkára ambicionáljunk az építők. Mindaddig hiába. Tudomásul kell vennünk, hogy az építőipar mai monopolisztikus helyzetében egyszerűen nem lehetünk (de más sem) egyenrangú partnerek. Nem dolgoznak, bárkivel, bármikor elpereskednek, s ha megbántva érzik magukat, akkor még el sem fogadják a megrendelést. Vagy — mint jelen esetben — egyszerűen félbehagyják a munkát. És, sajnos, olyan sértődések...

— **Mikor kerül elfogadhatóan teljes átvételre a kollégium, s mikor lesz végre tornaterem?**

— Ami a határidőt illeti, az isten és az építőipar kezében vagyunk...

A munkakezdés után fél órával kerestem fel a MÜBER illetékesét, **Wagner Zoltán** műszaki ellenőrt. A népes első szobában túlaradó jókedvvel társalgó kollégák igazítottak útbá szobájához. Ő láthatóan nem rajongott a témáért.

— Mi gondjuk van a tornateremmel? — kérdezte — hiszen csak fel kell szerelni a két plexipalánkot és a bordásfalakat.

— **Úgy találja?**

— Hiszen már korábban átvettük a tornatermet!

— És a beázások, az építési hibák, a malter a parketton s egyáltalán a teljes használhatatlanság?

— Mi mindent megtettünk azért, hogy a Középület-építő Vállalatot a munka felvételére, a hibák kijavítására ösztönözzük. Némely hibákban az egyetem is elmarasztható. Miért nem hányták le például a havat akár a szomszéd házak tetefére? A Középület-építővel mi már perre vittük a dolgot. Tessék, itt van a Központi Gazdasági Döntő Bizottság augusztus 4-i határozata, amelyben az építőköt a javítási munkálatok sürgős elvégzésére szólítja fel. Mi a Középület-építő igazgatójának, **Balázs Györgynek** a saját nevére címeztük a döntés által aktuálissá vált újlagos megrendelésünket. Eddig válasza sem méltatott. Sajnos, nincs olyan paragrafus, amire ne találna kiskaput az építőipar!

— **Ön szerint tehát mikor lesz tornaterem?**

— Az összes hátralevő munkálatokat maximum egy hét alatt el lehetne végezni. Ezért bízom benne, hogy 1970. december 31-re elkészül...

Gazdasági életünkben az építőiparral kapcsolatos problémák nem újkeletűek. A sajtó, a rádió, a televízió részéről számtalan kritika, éles bírálat érte munkájukat, felelőtlenségüket, a gazdasági javakkal való hűtlen gazdálkodásukat. De valóban nem létezik paragrafus felelősségre vonásukra?

Az egyetem jogi tanszékén kitűnő oktatók, nagyszerű jogászok dolgoznak. Erről a témáról **dr. Kreskay Ferenc** dékánál és **dr. Csanádi György** tanszékvezető egyetemi tanárral konzultáltam.

— Kétségtelen, hogy léteznek kiskapuk, azonban vannak törvények a munkát rosszul, vagy el nem végzők szankcionálására! — adott felvilágosítást **dr. Csanádi György**. — Bár a részleteket nem ismerem, de az elmondottak alapján kapásból meg tudok nevezni néhány ilyen rendeletet. Itt van például a 44/1967. (XI. 5) Korm. rendelet 23. § (2) bekezdése: **Ha a vállalkozó a kijavítást megfelelő határidőre nem vállalja, vagy nem végzi el, a megrendelő a hibát a vállalkozó költségére maga kijavíthatja, vagy másval kiküldíthatja.** Vagy itt van az 1/1968. (I. 16) Korm. rendelet 2. §-a a gazdasági bírságról, mely szerint: **Gazdasági bírságot lehet kiszabni, ha jogszabályba, vagy hatósági rendelkezésbe ütköző tevékenységével a vállalat, a társadalmi érdeket megsértve, jelentős kárt okoz.** Ilyenkor a legfőbb ügyész, vagy bizonyos társadalmi szervek közül például, akár a Pedagógus Szakszervezet Elnöksége is gazdasági bírságot szabhat ki. Ezek a rendeletek benne vannak az új gazdasági mechanizmus jogszabályainak gyűjteményében. Na de polgárjogi tanácsunkban is. Hallgatóink ezekből a kérdésekből rendszeresen vizsgáznak. Ezeket a kérdéseket vizsgán tudni a kettészhez...

— **Hiszen itt egy tudományos és szakemberképző funkciókat ellátó intézményről van szó, s mindkét funkció a jövődő gyakorlati szolgáltatásra irányul.**

Ezután első éves hallgatóinkhoz intézte szavait. „...Beleélem egy kissé magamat azon helyzetekbe, hogy a gondot számotokra nem egyszerűen a középiskolától eltérő egyetemi viszonyokba való illeszkedés okozza, hanem ezen felül az induló intézmény kezdeti nehézségei is. Így az, hogy a kollégium a városból meglehetősen távol van, nincs felső éves instruktor stb. Előfordul majd, hogyha tanulmányi nehézségeitek, kudarcaitok lesznek, azt gondoljátok: ha Pestre kerültem volna, könnyebb dolgom lenne. Mások viszont úgy érzik, ott többre jutnának.

— Az igazság azonban az, ha nem nyílt volna meg a pécsi tagozat, benneteket nem tud-

Dr. Polinszky Károly beszél

Az első évnyitó Pécssett

Szeptember 9-én, délelőtt 11 órakor ünnepélyes keretek között tartotta első évnyitóját egyetemünk pécsi tagozata. A megnyitó külsőségei méltóak voltak legrégibb egyetemi városunkhoz. A jogi kar aulájában az elnökségben foglaltak helyét **Egri Gyula**, a Baranya megyei Pártbizottság első titkára, **dr. Polinszky Károly** művelődésügyi miniszterhelyettes, **dr. Szabó Kálmán** rektor, **dr. Szótáczky Mihály** dékán, **dr. Hoóz István** tanszékvezető egyetemi tanár, a közgazdasági tagozat vezetője mellett, **dr. Szigeti Endre**, **Fábián András** KISZ-titkár és más meghívott vendégek.

Dr. Szótáczky Mihály megnyitóját után egyetemünk rektora tartotta meg nagy tejszettel fogadott beszédét. Üdvözlő szavait követően emlékeztetett arra, hogy Magyarországon fél évszázada kizárólag csak a fővárosban működtek felsőfokú gazdasági szakemberképző intézetek. Ellentétben más diplomás pályákkal, egyedül a közgazdász pálya volt a mai napig az, amelynek utánpótlása kizárólag Budapestre, s itt is a mi egyetemünkre koncentrált.

A közgazdászokkal való ellátottság egyenletlenségét tovább fokozta, hogy a vidék gazdasági erősödése ellenére a végzős hallgatók többsége is Budapesten helyezkedett el. A levelező tagozat sem jelentett megoldást, mivel a III. évfolyamig ezek 45 százaléka nem jut el. A több mint 400 Pécsre pályázó is bizonyítja, mennyire indokolt volt e tagozat meghirdetése.

Dr. Szabó Kálmán ezután utalt arra, hogy mielőtt a kámpitalizmussal felnövekvő termelőerők kialakították volna a közgazdász foglalkozást — mint az értelmiségi pályák egyik modern ágát — a jogi egyetemek voltak azok, amelyek a korabeli közgazdaságtani tanszéknek helyet adtak. Ez a kétféle szakemberképző struktúra tehát történelmileg közös törő fakad. A jelenlegi összefonódás sugallja azt a gondolatot, hogy Pécszet is történjenek majd kezdeményezések közgazdász-és jogászhallgatók együttes szakmai vállalkozásaira, például közös diplomamunkák formájában.

A továbbiakban kiemelte, hogy az új tagozat, mint minden új vállalkozás sikere, hosszú évek szívós munkáját igényli.

Ezután első éves hallgatóinkhoz intézte szavait. „...Beleélem egy kissé magamat azon helyzetekbe, hogy a gondot számotokra nem egyszerűen a középiskolától eltérő egyetemi viszonyokba való illeszkedés okozza, hanem ezen felül az induló intézmény kezdeti nehézségei is. Így az, hogy a kollégium a városból meglehetősen távol van, nincs felső éves instruktor stb. Előfordul majd, hogyha tanulmányi nehézségeitek, kudarcaitok lesznek, azt gondoljátok: ha Pestre kerültem volna, könnyebb dolgom lenne. Mások viszont úgy érzik, ott többre jutnának.

— Az igazság azonban az, ha nem nyílt volna meg a pécsi tagozat, benneteket nem tud-

tunk volna felvenni helyhiány miatt. Másrészt viszont ne higgyétek azt, hogy pesti társaitok tejbén-vajban fürdenek.

Sőt, vannak előnyeitek is — az úttörők előnye. Így közvetlenebb kapcsolat alakulhat ki tanár és diák között, a tanszéki utánpótlás — úgy, mint a Közgazdaságtudományi Egyetemen az 1948-as megalakulást követő években — a Ti legjobbjaitokból fog ki-kerülni. Oktatóitok válto-gathatnak a meglévő tananyagokból, legjobb képességeik szerint alakíthatják, kiegészíthetik — s így szakmai képessétek nemhogy azonos, de jobb is lehet pesti társaitokénál.

Hozzátenném, hogy még a romantika élményével is gazdagodtok, hiszen elmondhatjátok majd, hogy Ti is ott voltatok az alapításnál, az egész tagozat kialakításának aktív részesei lehettetek!

Beszéde végén a rektor a tagozat létrehozásában tanúsított személyes érdemeik elismeréseképpen, az egyetem fennállásának 20. évfordulóján alapított emléklapokat nyújtott át **dr. Szótáczky Mihály** egyetemi tanárnak, a jogtudományi kar dékánjának, valamint **dr. Hoóz István** egyetemi tanárnak, a tagozat vezetőjének.

A megnyitót követően tájékoztottunk az új tagozat fel-szereltségéről és szerkezeti felépítéséről.

A 102 közgazdászhallgató, 28 oktató és 7 adminisztrátor, a jogi kar épületében saját tanszéki helyiségeket, két előadótermet, s egyelőre egy saját szemináriumi termet kapott. Négy tanszéki csoport — módszertani, közgazdasági, vállalatgazdasági, marketing — keretében kezdik meg az oktatást. Sor kerül ún. átoktatásra is. Így közgazdasági csoportunk tanítja a jogász-hallgatók számára is a politikai gazdaságtant, viszont a filozófiát és a tud. szoc.-t leendő közgazdászainknak is a jogi kar tanárai oktatják. A miénktől eltérő struktúrában történik az oktatás. A piackutató és vállalatgazdasági ágazatok előhozakadják és szakká minősítik. A felső évfolyamok pedig az ipart, a kereskedelmet, pénzügyet és agrárt már mint szakágazatot választhatják.

Egyetemünk pécsi tagozatának tanári kara kérte lapunkat, hogy tolmácsoljuk köszönetüket a vendéglátó kar vezetőinek, gondnokának és gazdasági igazgatójának azért a lelkiismeretes segítségért, ami hozzásegítette őket ahhoz, hogy a tagozat Pécssett otthonra leljen.

Lapunkon keresztül mi is üdvözljük első vidéki testvérintézményünket és sikeres munkát kívánunk.

NEKIK NEM KELL TORNATEREM...

— Balkezünket fel-lemozgassuk, közben jobb lábunkkal húzzuk és toljuk a határidőt!...

Sígy néz ki az „új” tornaterem egy évvel a kollégium két toronyépületének átadása után... Ha fél méterrel szélesebbre tervezik, nemzetközi versenyekre is hitelesíthető lett volna...

— Két hónapja dolgozom itt — kezdi a beszélgetésünket **Raksányi Gyuláné**. — Azóta csak jegyzőkönyveket gyártunk. Ez ideig kilencet. A kivitelező azonban sem a hibákat nem javítja ki, sem pedig a félbemaradt munkálatokat nem folytatja.

— **Miért?**

— **Állítólag nincs rá kapacitásuk...**

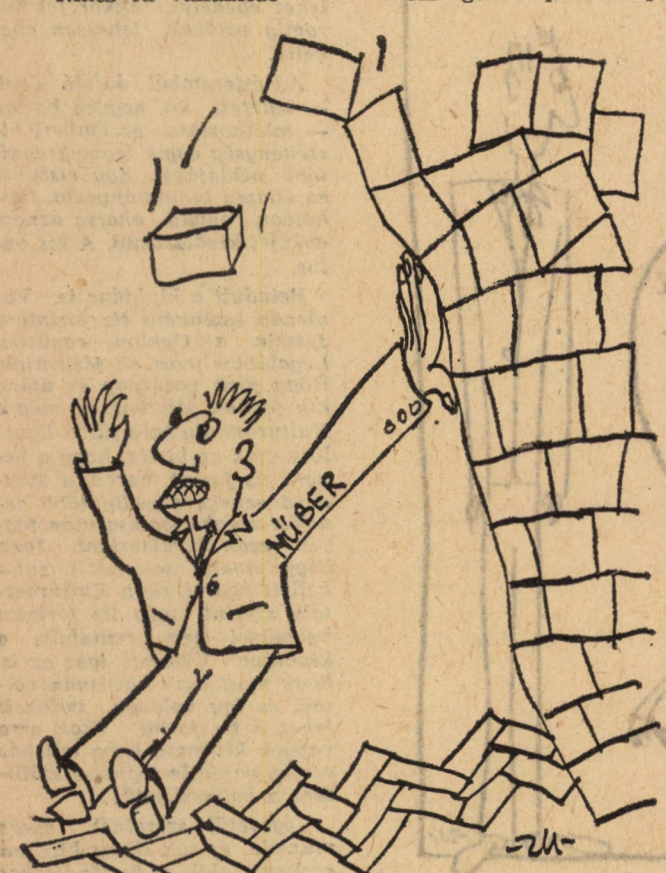
Egyszer azonban mégis fel kellene épülnie a tornateremnek.

— **Nincs rá vállalkozó** —

tájékoztattott **Molnár Sándor**, a testnevelési tanszék vezetője. — Nagynehezen sikerült az MTS Építőipari Vállalatot rábírnunk a munkálatok befejezésére. Ők azonban a MÜBER által jóváhagyott 50 ezer forintos költségvetést elfogadhatatlannak tartották. Saját kalkulációjuk alapján csak 130 ezerért vállallják. Ezt az összeget viszont az illetékesek — az egyetem, s a MÜBER — sokallják. Így továbbra sincs építő. És kezdődik a tanév, a tornaórák. Kezdődik a bajnokság, s sportolóink fedél nélkül vannak...

— **Miért nem fogadjuk el a másik kalkulációt? Mikor lesz egyáltalán új tornaterem?** — kérdeztük **Orosz Lászlót**, az egyetem gazdasági főigazgatóját.

— **Az egész épületkomple-**

— Hiszen ez készen van! (Halász Géza karikatúrái)

PONGRÁCZ GYÖRGY

IGY KEZDŐDÖTT...?

Ebéd a Várban. — E számunk összes fotóit KÁLMÁN DEZSŐ készítette

FEL HÁT!

A hajó orrán habzik a víz, mint a borotvaszappan hideg szél súvit, de tőle senki meg nem szepren ki rosszul aludt, korán ébredt, eljött néhány fiú s lány rendületlenül élnek, köztük néhány nő is, akik szilány most csendben ülnek s tűrnek, csak a fogak koccannak néha de mi ez a hős ifjaknak, fel se veszik, haha.

Haj, délelben érkezének Visegrádra első útjuk — érthetetlen — elviszen a resztorántha gaz pincérek álnok serege ott éltél nem adott mindenki otthonról hozott szendvicset evett és mikor elfogyott már minden étlem kezdetét vette a híres küzdelem.

Visegrádnak ékes hegyén szétüzlött erős sereg merre ék elhaladnak, ott kő kövön nem terem de halálra szánt maroknyi védő tartóztatja fel őket igen ravasz kérdésekkel ütögeti fejüket mind hiába, a had csak halad hallal felfelé szűk utakon felszaladnak, s elűtött a vár fala.

Itt a védők előjönnek még egy esellel felhívják a hős ifjakat párba jözní népi dallal és felzendül a nóta, lantom nem is tud szólni róla hegy, völgy rengett, szikla zengett tőle reped a dobhártya, a bástya remeg romjait meg is mutathatom nektek.

Győzelem, diadal, vívát a hősöknek kik most a hegy alatt megérdemelten süzrönek és míg az utóvéd lassan lefele csáborog a hajó sunyi módon előlük elpöfög haj, hopton maradt hősök! híretek majd messzire elér mert rólatok énekelte legnagyobb költőik:

TROPAUER HUMÉR
(azaz Diósi György)

BAKONYI PÉTER

A HAJÓN, DE JÓ!

A DUNA-KANYAR SZÉPSÉGE MINDIG beleragad az emberbe, valahányszor valamelyik környező magastatról megközelítve kibukkan. Sokan vagyunk bámulói e tájnak. Már ez a látvány maga is megértte, hogy részt vettünk az I. évfolyam vasárnapi visegrádi kirándulásán. Ehhez járult a tündéregy- friss levegő, a fejtágító akadályverseny és a hajósztori. De ne vágjunk a dolgok elébe.

A hajó a meghirdetettnél később indult, ami magában véve nem egy észreveendő dolog, de azért most tessék csak jól megjegyezni. Igaz, hogy nem volt Neoton, mint tavaly (még Korona sem volt?), nem volt a „Don't let me down” dübörgése, ami (bocsánat, akinek sérti az izlését) az én szívemnek, hála az erősítőknél mindig tombolni való kedvet hozott. Viszont volt egy lemezjáték, néhány kedves lemez és egyáltalán egy derék nagy zsúfoltság, ami a „nem az elsők vannak többen, hanem a hajó ment össze” kifakadást joggal vont maga után. Ezt azonban nyugodtan ki lehetett bírni. Nem semmi az a nyolcezer forint, ami be került.

Ódafelé az úton volt még nyugati mintára, ha nem is reklám, de propaganda. A kultúrcsoportok verbuváltak két öregebb sláger között jó torkú, jó lábú, jó markú elsősokeket. Az utóbbi meghatározás R gárdára vonatkozik.

... és alig, hogy partra léptünk, megkezdődött az akadályverseny. Néhány belemenősebb elsőso kollégánk ugyan, ha halkán is, de felvetette a számború gondolatát, de későn szóltak. A hegyoldalon már elhelyezkedtek a bírák, az akadályok, öt állomást helyeztek el, az egyetemi életéről, politikáról, irodalomról szóltak a kérdések. Jók voltak, szellemesek. Kár, hogy az első három állomás túl közel esett egymáshoz és a csoportok majdnem egymásba értek, de még nagyobb kár, hogy egy-egy akadály, és így a verseny leküzdése is túl sok időt vett igénybe. Pontosabban az egész rendelkezésre állott. Ez az, ami miatt bátorodom az akadályverseny ötletét kevésbé sikerültnek mondani. Fű, bokor, virág, hegyoldal, fesztelenség, szabadság. Valami ilyesmit képzélek el helyette. Talán, ha más formát sikerül találni, akkor akár mellett. S ha el semmiképpen fogadom is, de titkon megértem az egyik csoportot, amelyik verseny helyett kötetlen beszélgetést, sőt, amit hallottunk, vívadókat rendezett a hegyoldalon. A verseny újítását már valószínűleg már jókedvűen megitták a verseny nyertesek.

BIZONY LEMENT A NAP, amikor fotós kollégámmal a hegy lábához érve még egyszer visszaneztünk. A táj kicsit sárga volt, ahogyan a nap visszavissza dobta a sugarait a felhők közül, és a lefelé vezető utat tarkították a még úton levő csoportok. Aztán tekintetünket ismét a part felé fordítottuk. Először arra gondoltunk, hogy a hajónk, amely éppen keresztbe halad a Dunán, biztosan csak megfordul, vagy kiáll, amíg egy másik hajó kiköt és tovább megy. A pesszimistáknak lett igaza. A kapitány korrigálta a reggeli hibát, most pontosan időben indult a különhajóval. Voltak még olyan elképzelések is, hogy talán ez a hatodik akadály. Vajon hogyan oldják meg ezt a feladatot az elsősoke. Legyen továbbra is kinek-kinek min izgulni. Mikor azonban Domány András csodálkozó arcát megláttuk, elálltunk ettől a gondolatunktól. A 140 fős ifjú gárda azonban legyőzte ezt a nehézséget is, és egy-két anarchistát kivéve, akik autóstoppal, busszal, Esztergomból induló vonattal értek haza, a következő, menetrend szerinti közlekedő hajóval (a: 16.—Ft/16) befutott a Belgrád rakpartra. Ezt a pénzt különben az egész I. évfolyam adta össze. (2 nap alatt 2300 forintot összeszedtek! — Szerk.)

A KIRÁNDULÁS ELÉRTÉ CÉLJAIT. Megismerkedtünk, és jól éreztük magunkat. Bubori Magda I. évfolyamos hallgató véleménye a kirándulásról: „A hegymászás és az irodalmi kérdések jók voltak. Kár, hogy sokáig kellett az állomások között várni. A csoporttársak? Először nem voltak nagyon szimpatikusak nekem. Sokat beszéltek. Most jobban megismertem őket. Jópofák, térszenek. Izgalmas volt a Salamon-toronyból nézni a hajót — ahogy elindult.”

Végezetül, bízza abban, hogy a következő évben nem csónakkal megyünk, zsebrádiót hallgatva, nyugodtan mondhatjuk, a jökévd és az ismerkedés lehetősége megérte. — Tegyük hagyományossá.

HIRDETÉS

Az egyetem énekkara felvett hirdet. Jelentkezni lehet az énekkari titkárnál, minden szerdán és pénteken 6—9-ig, a II. emelet, 214-es teremben.

Jelentkeztek minél többen!

ALIGAI START

GYŐZELEM!

4:3-as győzelem a helyi válogatott ellen. — Hurrá! Az NB III-as csapat edzője a pálya mellett rohángált fel s alá, egyik játékosát cserélté le a másik után. A meccs végén biztosította az ellenfél kapitányát, hogy vereségükből, melyet ettől az erős csapatától szenvedtek el, komoly tanulságokat fognak levonni.

Az „erős” csapatot — balatonaligai KISZ-táborunk válogatottját — a két öngól ellenére is lelkes éljenzés fogadta a táborban, no meg némi sör. A már szinte hagyományos évelőkészítő hat napjának délutánjain nem egy hasonló epizód akadt.

A pingpongmeccsek az egész estét betöltő polkviz — amelyen a kereskedelmi kar nyert — újabb futbalmeccs.

az esti táborfüzek melletti hajnalig éneklések nemcsak színt, izt vittek a tábor hangulatába. Közösséggé gyúrták, a délelőtti foglalkozások után is összetartották a 90 résztvevőt — alapszervi vezetőket, KISZ VB és bizottsági tagokat.

A kultúrosokkal rendezett közös vasárnap délelőtti ózibarackszedést és esti táborfüzet nemcsak a 38 ládás, igen jó átlagteljesítmény, s a kedves, szórakoztató műsor követte, hanem az előző évínél sokkal harmonikusabb „együttélés” is. A kultúrosok rendezték be a tábor, tartották rendben és adták az ügyeletet. A rend és a szükségesség fegyelem betartása segített abban, hogy a táborlakók a kötelező programok után nem ténferegtek tanácstalanul, hanem valamennyien tudták, hol, mivel foglalhatják el magukat.

VENDEGEINK VOLTAK

Jakab Sándornak, az MSZMP KB agit.-prop. osztálya vezetőjének látogatásáról előző számunkban már írtunk. Az ő konzultációját követő napokban állandó téma volt és éles vitát váltott ki a párttagfelvételek korhatárának leszállítása a javasolt 18 évre. Egyetlen kivétellel valamennyi hozzászóló ellenezte az alacsony korhatárt, különösen akkor, ha nem lesz az ajánlókkal szemben támasztott követelmény, hogy a jelöltet legalább két éve ismerjék.

Szabó Károly, a Külügyminisztérium csoportfőnöke 1-én reggel érkezett. Délelőtti előadásában a külpolitika kulcs-

fontosságú eseményeivel, a világpolitikai feszültséget teremtő konfliktusok várható alakulásával, a haladó és reakciós erők legújabb átcsoportosulásaival foglalkozott. Az MSZMP közlgő X. Kongresszusával összefüggésben változta a párt és hazánk külpolitikái alapelveit. Délután a konzultáció résztvevői kérdésekre kimerítő válaszokat kaptak vendégünkötől.

A meghívottak mellett váratlan látogatók is szép számmal akadnak. Eljött Főcze Lajos, a KISZ KB titkára, és Veres Gábor a KISZ budapesti bizottsága munkatársa. Egyetemünkről dr. Kolarik Amália mindvégig a tábor lakója volt, dr. Selmeci Lajos szintén közel valamennyi témát figyelemmel kísérte, dr. Erdős Ella, Poller Imre a párt vb tagja, és Jenei György is vendégeink voltak.

Az MSZMP X. kongresszusának nyilvánosságra hozott irányelvei, a Szervezeti Szabályzat javasolt módosításai és a Szarvas László referátumában napirendre tűzött Ifjúságpolitikai Határozat nemcsak a résztvevők érdeklődését váltotta ki, hanem pontosította a KISZ-munka helyét is az egyetem életében.

CSODASZEREK NÉLKÜL

Ennek az előkészítő tábornak a hangulatát a tavalyinál kevésbé hatotta át szenvedélyes vitaszellem,

de ez nem jelenti azt, hogy kevésbé élénk, esetleg kevésbé produktív lett volna.

Az éves munkaterv és a vezetőképzés rendszerének ismertetése utáni megbeszélések az elvi szintű viták helyett sok gyakorlati megoldást, javaslatot, konkrét módosítást hoztak. A felvetett központi problémák — így az alapszervek gyakori mozdíthatatlansága, a KISZ különböző szerveiben folyó munkák ismertetésének hiánya, az információk elakadása, egy szűk vezetőréteg túlterhelése — mondhatnánk úgy is, 2—3 éve ugyanazok. Csakhogy megoldásukra, ha nem is márholnapra ható csodaszerek, de egyre hatékonyabb tervek születnek.

Gőzgáz Gerzson jelenti

Hát úgy látszik, tényleg elkezdtek. Beindult a verki mindenütt. Még a menzán is. Valamelyik nap 2-kor ebédel-

Hogy csak néhányat említsünk az ideit megoldásokból: a vezetőképzés beindítása a II. félévben, amely az alapszervi vezetőkkel bezárólag minden funkcionáriusnak segít majd vezetési problémái megoldásában; a „MI” c. KISZ-bizottsági kiadvány rendszeresen tájékoztat már októbertől a mozgalom híreiről, eseményeiről, terveiről.

S az intenzívebb tanulmányi érdekvédelem igénye is felvetődött, a vb tanulmányi felelősének segítségével pedig hamarosan jelentős változás várható.

SZÉP ÉVET ZÁRTUNK

Zárhatnánk beszámolóinkat azzal a következtetéssel is, hogy a forró légkör mozgalmi évek elmúltak. Jól dolgozik KISZ-szervezetünk, ezért kevesebb kifogásolni való akad, s így a „mindentudó” hozzászólók is elmaradtak. Úgy érzem, ez a konklúzió hamis lenne. Igaz, valóban szép évet zártunk — beindult és sikerrel zárult az első vidéki munkás-paraszti gyerekeket segítő akció, 150-en vettek részt az árvizi munkákban, a Központi DB léte máris érezteti hatását a kollégiumokban, jól működnek a politikai programok szervezői, stb....

De minderről nem sokat tudnak „az egyszerű” KISZ-tagok közül, s talán ez is okozza a gyakran tapasztalható passzivitást!

Az ipar kar egyik délutáni megbeszélésén újra és újra az alapszervek „kimozdítására” szőtt tervek tértek vissza. Már ott született két javaslat: alapszerveként rendezzenek pol kvizt, illetve olyan „számonekő” alapszervi gyűlést, ahol mindenki elmondja, melyik területen akar dolgozni, s a megjelölt munkához kapjon megbízólevelet.

Csak egy példát hoztunk fel arra az útkeresésre, amellyel a vezetők — kari és egyetemi szinten egyaránt — az egész KISZ-tagságot átfo-gó, valódi mozgalmi életet kívánna teremteni. Ez a törekvés lehetne egyben az ideit keres aligai tábor mottója is.

Kékesi Katalin

Lehet! Lép be az énekkarba! — Halász Géza karikatúrája

tem. Már csak valami hús volt, meg túrkörtojás, úgy, hogy nem családtag a Vendéglátóipari Vállalatban. Persze ez így nagyon vicces, sőt, még jobb is, mint ha semmi sem lett volna, de. Az a bizonyos de. Hány évig kell még szóvátennünk, hogy ha délután fél háromig lehet ebédelni, akkor fél háromig valóban lehessen ebédelni.

Az étteremből kifelé jövet. — lehetett kb. negyed három — találkoztam az emberi hi-székenység egyik legmegrendítőbb példájával. Egy elsősokeves állapot tanulmányozta. Láthatóan onnan akarta aznap ebédjét kiválasztani. A kis bus-tus.

Beindult a klubtánc is. Vasárnap esténként tíz forintért. Játsszik a Cyklon együttes. Legalábbis most ők játszottak. Hogy jövő vasárnap és utána kik fognak játszani, az még a Kultúrztály édes titka. Egyelőre csak az biztos, hogy a beugró tíz forint marad, a standárd zenekart pedig több zenekar meghallgatása után fogják csak kiválasztani. Igaz, hogy tavaly csak hét forintot kellett fizetni, de a Kultúrztály szerint még tíz forintot belépővel sem rentábilis a klubtánc. Viszont igaz az is, hogy most csak hatvanan voltak, és így valóban indokolt lehet a tíz forint. Csak arra vagyok kíváncsi, hogy telt ház esetén vajon le fogják-e szállítani a belépődíjat?...

Végezetül szeretnék gyors munkát és sok sikert kívánni azoknak, akik az ösztöndíjakat intézik. Hogy miért? Nincs egy büdös vasam sem.

No, viszlát!

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt

FELELŐS SZERKESZTŐ:
KINCSES GYÖRGY

Szerkesztőség: Budapest. IX., Dimitrov tér 8.
Telefon: 186—850/138

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Készül a Szikra Lapnyomdában

Levél a klubról

„kis helyiség valahol egy sötét félemeleti folyosó végén”

Kedves Mindenki!
(Különös tekintettel Rátok, Gólyák!)

Egyetemünk — minden csalóka látszat és rémhir ellenére — elsősorban feladatának komoly szakemberek képzését tekinti. No de, a tanulást sem kell túlzásba vinni — és hogy a dolog családon belül maradjon —, létezik nálunk egy olyan, hogy KLB. Kis helyiség, valahol egy sötét félemeleti kis folyosó végén, valahol a gazdaságtörténet és gazdaságföldrajz tanszék táján. (Ezt nemcsak a „gólyák” kedvéért írtam, mert sajnos, van még elég sok felső éves is, aki még nem járt arra.)

A MÚLT

Hát igen, ennek a klubnak van múltja (és sajnos, elég sokak szerint már csak az van neki). 1970 júniusában — immáron harmadszor — nyertük el a Kíváló Klub címet. Ez azért is jelentős, mert hazánkban csupán 12 olyan ifjúsági klub van, amely ezzel a megtisztelő kitüntetéssel rendelkezik.

Talán nem lenne érdektelen kissé megvizsgálni, hogy tulajdonképpen minek is köszönhetjük ezt. Nézzük talán a programokat!

A hét minden napján történik valami a klubban. Hétfőn a „Filmklub” látja vendégül a mozirajongókat, hét végén pedig a tánc kedvelők vehetik birtokukba a helyiséget. A többi nap minden estején valamilyen vita vagy beszélgetés lebonyolítására kerül sor.

EGY KIS ÖNKRITIKA

Tavaly valahogy nem minden úgy sikerült, ahogy elképzeltük. Mindig is cél volt például egy valódi délutáni klubélet meghonosítása, a kulturális szórakozás lehetőségeinek biztosítása, és ez irányban csak igen keveset tudunk tenni.

Idén rögzítésre került az évek során kialakult munkamódszer és a KISZ-szel való kapcsolat. Megalkottuk magának a klubvezetésnek a szervezetét is. Ez nem jelenti azt, hogy a klubvezetés egy zárt kaszt. Az új rend szerint a jelöltet a kari KISZ ajánlására vesszük fel.

A JÖVŐ

A tapasztalatok objektív mércén való leszűrése megtörtént, a program kész. Korosabb hallgatóink láthatják a (reméljük) szüdelletes fejlődést, és Ti, dédelgetett gólyák pedig, megismerkedhettek vele.

De ismét komolyra fordítva a szót, feladatunknak tekintjük, hogy a hallgatók politikai, szakmai és kulturális érdeklődését a lehető legteljesebb mértékben elégtük ki.

Politikai rendezvényeink keretében folytatni kívánjuk a már így is nagy sikert aratott Pol—Kvíz játékunkat, és többek között a Fórum üléseit.

Szakmai téren főleg az aktuális közgazdasági kérdésekre igyekezzünk választ adni. Így reméljük, nagy sikerrel tartanak majd szívesen a IV. ötéves terv kapcsán felmerülő problémákról folytatandó viták.

Kulturális érdeklődésű hallgatóinknak az „Életpályám” sorozat további beszélgetéseit, a Filmklub „Premier előtti” sorozatát és a „Rövfilm”-sorozatot tudnám ajánlani.

Szorosabban kívánjuk fűzni a kapcsolatot a kultúr-osztály többi részlegével is. Így gondolom, örvendéssel újítás lesz majd, hogy a Közösségszervezés kiemelt akciói által meglátogatott színházi produkciók alkotói a klubba vitára hívjuk meg.

Tervebe vettük, hogy az alapszervi csoportrendezvényekre minden második szombaton a klubot szabadá tesszük.

A délutáni klubélet eddig nagy problémát jelentett. Az olvasó és zeneszerek létrehozása kulturáltabb környezetet kíván biztosítani egy kis kikapcsolódásra.

No és hogy elhárítsam magamról a mellébeszélés esetleg felmerülő vádját, íme, egy kis ízelítő az első programokról:

Egy kis humor — Mikes Györggyel.
„Szerelmesfilm” — Vita
Egyetemünkről — Szabó Kálmánnal
Operakalauz — Abodý Bélával
Vita a kispolgáriságról
Angol—magyar 6:3

Szendrői Zsuzsa

Bemutakozik a

KÖZGAZDÁSZ

Bemutajuk, bár gyakran forgatójátok, ismeritek, mégis, kell, hogy jobban Tiétek legyen, hogy ne csak ismerjétek, de velünk együtt szerkesztetek is.

Lapunk főszerkesztője Kincses György, két függetlenített munkatársa Kékesi Katalin és Pongrácz György (a SZUR kapusa).

A szerkesztőbizottság a főszerkesztő vezetésével irányítja a lapot. Elnöke dr. Vági Ferenc, az agrár-gazdaságtan tanszék vezetője.

Hat rovatunk működik, egy pedig, a HETEDIK most indul (lásd külön cikkünk).

Mozgalmi rovatunk az egyetemi pártszervezet, a KISZ életével, problémáival foglalkozik. Rovatvezetője Halász Géza, helyettese Koncz Gábor.

Az oktatási főrovat három részből áll. Az oktatási rovat vezetője Kurtán Lajos, a tudományos vezetője Késedi Ferenc, a szakmai vezetője Egerszegi Csaba.

Kulturális rovatunkat Torma László, sportrovatunkat Simor István vezeti. A színes rovat foglalkozik az egyetemen történő egyéb érdekes dologgal, történettel, a kirándulásokkal, a vizsgasztorikkal, a menzával, sőt még a divattal is. Vezetője Lapath Eva.

És nincsen humor rovat vezető nélkül — mondta a bohémlelkű Borsi György. Megkapta kinevezését.

A szerkesztőség gárdája 20—30 egyetemista, akik kénytelenként akár egy könyvet is kiadhatnának a KÖZGAZDÁSZ helyett.

Még szerencse, hogy csak 6 oldalon jelenünk meg. Sokan közülük újságírók szeretnének lenni. Nekik lehetőségük van az Újságíró Szövetség stúdióján is felkészülni leendő pályájukra.

A szerkesztőség fotostúdióját Móra Gábor vezeti. Kíváló fotóival Kálmán Dezső és Vörös Tibor az élvonalban van. Karikatúristáink, Nagy János és Halász Géza próbálnak kéthetenként humor csempézni a KÖZGAZDÁSZ-ba.

Bemutakoztunk.

Mit szeretnénk? Azt, hogy minél többen gyertek, forduljatok hozzánk, hozzatok el irásaitokat, fotóitokat, rajzaitokat, ötleteiteket. Legyetek Ti is munkatársaink!

MUNKALEHETŐSÉG

Aki újságot akar árulni, sürgősen jelentkezzen az Érdekvédelmi Bizottságon, (III. emelet 382.)

Havi hatszori elfoglaltsággal összesen kb. hatszáz forintot lehet keresni.

Sokat szidjuk, pedig hasznos

Hogy pont nyáron kell-e ezt csinálni, ez vitatható, bár mellette szól, hogy az üzemekekben, irodákban ilyenkor szabadságra mennek és van irászat, nem a főnök dohányszőszőszalánál, kell dolgozni. De komolyra fordítva a szót: a nyári szakmai gyakorlat igen hasznos dolog — ha jól szervezted.

A Magyar Hájó- és Darugyár, valamint az egyetem Ipargazdaságtan tanszéke között igen jó a kapcsolat, „nagy múltra” tekint vissza.

Nem véletlen tehát, hogy az MHD-nek szívügye, hogy a gyakornokot mindenben segítse. En is itt voltam gyakorlaton, néhány tapasztalatomat az alábbiakban közreadom.

Jómagam a közgazdasági osztályra kerültem, ahol igen kedvesen fogadtak és legnagyobb meglepetésemre választ követelték rajtam — a diplomaterv vázlatát. Külön „nyilvántartottak” és instruktoromhoz szabad bejárással volt. Az üzemi instruktor (ha nincs szabadságon mint sok más helyen) legtöbb „anyagbeszerző”, „randevű”-megbeszélő (interjúkra gondolok más osztályokon) és „tanácsadó-konzulensz” — volt. A következő módszert követtem. Először válogatás nélkül kértem a témához való anyagokat, és azt kijegyzeteltem, majd a feldolgozott részekkel kapcsolatban hosszabb beszélgetéseket folytattam. A két dolog persze csak akkor ér valamit, hogyha jól tudunk kérdezni.

Az ilyen kérdések, hogy az „operacionál-relációk releváns visszacsatolása hogyan alakult a vállalatnál”, nem túlzottan célszerű, mert nem is értik, meg nincs is ilyen.

Az én témám éppen elég kényes volt ahhoz (vállalati növekedés, távlati tervezés), hogy „egyenes” kérdéseket tessenek fel. Úgy kell kérdezni, hogy a válaszadó ne érezze magát se megsértve, sem pedig fölöslegesnek a kérdést. Ahhoz, hogy kérdezni tudjunk, persze nemcsak a „dossziék” anyagát kell áttanulmányozni,

hanem többször le kell menni az üzembe (lehetőleg ne estélyi ruhában) és nagyon jól tisztázni kell a gyártási folyamattal.

Csak így kerülhet el, hogy a „fiatalembert” tapasztaltabb szakemberek is emberszámba vegyék, ne kezeljék le, ne mondják azt, hogy „maga most nem az egyetemen van kis barátom”, meg „magának még sokat kell tanulnia fiam” stb., hanem a partnert és az érdeklődést lássák.

Természetesen az érdeklődést és a lelkesedést mindenhol szívesen veszik.

Egy idő után persze a személyi és érdekvizonyokkal is tisztába lehet jönni, ezt nagyon jól figyelembe venni.

Nem tartom szerencsésnek, ha az egyik konzulens véleményével a másikat szembe szegjük, jobb az óvatosság, inkább használjuk a „többszöret” mondját” formuláját, mint a „Kovács fősztályvezető pedig mást mondott” bevezetést. A konzultációkra igen jól fel kell készülni, mert kevés idő áll rendelkezésre, tehát csak a lényeges dolgokat kérdezzük meg, ne éljünk vissza a vezetők türelmével.

Felesleges és káros lenne, ha a munkaidőt mindenáron be kellene tartani. Általában a helyben ücsörgést nem nézik úgy szemmel, tehát a munkát úgy kell előkészíteni, hogy az adott napra elég legyen.

Egy hónap elteltével kezdtem érezni, hogy ha nem megyek át másik osztályra és főosztályra is, akkor egy hibás körbe kerülhetek, csak egyfajta információt kapok. Itt aztán már önállóan kellett kezdeményeznem, mert a „műszakiak” és a „közgazdászok” között nem volt túl szoros a kapcsolat.

A műszaki igazgatóságon nagyon hasznos napokat töltöttem, igaz ugyan, hogy külön „stratégiát” kellett kidolgozni, hogy ne teletessék „amolyan közgazdásznak”. Ha ezt a nehézséget áthidaljuk, akkor igen sokoldalú tapasztalatokra tehetünk szert, és főleg érdekes megfigyelni, hogyan

Általában a fontosabb, egyetemünkön tanított eljárás-módszer többségét fel is használják, meglepően ugyanúgy, mint a szemináriumokon és gyakorlaton. Azért persze fürödni és napozni is lehet.

KAZÁR PÉTER

Ha nem vettétek volna még észre...

...a „KÖZGAZDÁSZ” a TI lapotok. Közgazdász-egyetemistáké. És főleg azért van, hogy az egyetem életéről adjon áttekintést. Nemcsak a „protokollról”. FŐLEG az egyes emberek, hallgatók, tanárok, dolgozók gondjairól.

Sőt.
A lap az emberekért van.
A „KÖZGAZDÁSZ”-nak hat rovata volt idáig. Mozgalmi, szakmai, kulturális, színes, humor és sport. Most új rovatot indítunk — ha TI is akarjátok.
A rovat neve:

„A HETEDIK ROVAT”

Ebben semmi más nem lesz, mint a hallgatók és egyetemünk tanárainak, dolgozóinak — jogos — problémái, gondjai. Ha kéritek, esetleg a nevet sem közöljük. Ha tudunk, segítünk intézkedni. Ha nem, a sajtótörvény értelmében az illetékes köteles 30 napon belül válaszolni.

„A HETEDIK ROVAT” csak az olvasók segítségével létezik. Mindenkinek vannak gondjai. Oszsa megvellünk — segítünk. Azt akarjuk, hogy a kölcsönös segítség révén a saját itteni munkánk, a saját életünk váljék jobbá.

A rovatot Halász Géza, Csiszér Ágnes, Dombi Zsuzsa szerkeszti, Sós Péter vezetésével. Csak egy cédulát írjatok nekünk, rajta feltűnő „7” jelzessel. Írjátok le, mi a probléma, és hol lehet beszélgetnünk. Szeretnénk sok levelet kapni.

Ne felejtsetek: „A HETEDIK ROVAT”!

(Szerk.)

Új szabályzatok, hallgatói jogok, egyetemi demokrácia — sokat beszélünk ezekről a dolgokról, de mint a gyakorlat mutatja, egy-egy ilyen fogalom vagy paragrafus értelmezése körül előfordulnak félreértések. Az évkezdés szokásos rumlijából három ilyen esetet ragadnék ki, egy-két tanulsággal.

Tanulmányi és vizsgaszabályzatunk 21. § (3) szerint a csak előadásos tárgyakból a félév elején is lehet vizsgálni. Tavaly erre volt már példa, a koncentráció utáni első két hétben. Most azonban — és erről csak egy hete, a tantervmellékletből értesültünk — e lehetőséggel csak a koncentráció első tíz napjában élhetünk. Ennek oka: az amúgyis rövid normál szorgalmi időből túl sokat rabolna el a vizsgára készülés. E félévben tehát a késői tájékoztatás miatt feltehetően nemigen akadt elővizsgázó. De most már jól előre tudhatjuk, hogy a jövő félév elején hogyan készüljünk. (Hiszen a tantervet egész évre ismerjük, megkaptuk.) Bedő elvtárs tájékoztatása szerint a jegyzetvásárlási lap is elkérhető már a I. félév végén, így felkészülésre is van mód. Van azonban néhány probléma is. A jövő év I. félévének tantervét (legalábbis az eddigi gyakorlat szerint) megint szeptemberben kapjuk csak meg, a jegyzetvásárlása is akkor nyílik mód. Félő tehát, hogy év elején ismét elesnek etől az előnyös lehetőségtől, akik különben vállalkozónak. Másrészt: nem minden jegyzet van meg időben, amiről — jól tudjuk — sokszor a tanszék sem tehet. (Pl. most a III. éves jog egyrésze.) Így ha a tanszék fogadna is elővizsgázókat, nincs miből készülni. Másutt a tanszék nem vállalja az elővizsgáztatást, hivatkozva az előadásanyag fontosságára. Szóval az elvi lehetőség ellenére néha az a hallgatók érzése, gyakorlatilag nincs mód elő-

Szabályok, hallgatók, esetek

vizsgára. Ez talán túlzás, hiszen egy tárgyat félévenként lehet találni, de tény, hogy a feltételek még nem mindig biztosítottak.

A következő esetben véleményem szerint a hallgatók a hiba nagyobb része. Az történt ugyanis, hogy huszonegnyhány II. éves ugyanabból a nyelvből jelentkezett koncentrációra, amelyből ilyen kurzuson a múlt félévben is részt vett. Az pedig tudomásom szerint közismert, hogy a nyelvi koncentráció két fázisú: egy adott nyelvből a páros sorszámú félévekben azok koncentrálnak, akiknek erősebb, első nyelvük az, a páratlanokban pedig akiknek második. Így most a szóban forgó másodévesekkel az történt, hogy a nyelvi tanszék — érthetően — nem tudta fogadni őket, a többi tanszék koncentráció létszáma viszont ugyancsak telítettek tőnt már. Azóta a csellengők mégiscsak bejutottak valamely koncentrációra, azonban néhány dolog ebből kiderül. Először: a nyelvi tanszék sokszor nagyon bonyolultnak tűnő (és sokszor valóban bonyolult) tájékoztatásaira oda kell figyelni. Másodsor: az oda nem figyelőkre számítva a koncentrációs lehetőségeket ismertető stencilre rá lehet írni, hogy az előző félévben koncentrált nyelvi most nem vehető fel. A harmadik dolog már messzire vezet, és csak azért vettem fel, mert már az Egyetemi Tanács egyik ülésén is előkerült, és talán több figyelmet érdemelne, mint amennyit kap: az egyébként hasznos és jó koncentrációs kurzusok alter-

natív jellege, érdeklődés alapján szabadon választhatósága gyakran nem érvényesül, mert nem egyszer fordul elő, hogy embereket — a fentihez hasonló vagy más okok miatt — „bedugnak” egy koncentrációra. Ez az ottani munka színvonalára nyilván nincs jó hatással.

A harmadik dolog is nyelvi koncentrációval kapcsolatos. A tanterv, amelyet az Egyetemi Tanács a tanszékvezetők jelenlétében nagy vita után fogadott el júniusban, a heti órászmódot 24-ben állapítja meg. Így érthető, hogy a III. évesek — meglátván a napi 10—16 óráig (egy óra ebédszünettel) tartó, összesen tehát 30 órás terhelést — elégedetlenkedni kezdtek. Köztudott, hogy a nyelvi koncentráció a legsikeresebb intenzív kurzusok közé tartozik. Módszereiben, szerkezetében is jól kidolgozott, és senki nem vitatja sem a laboratóriumok, sem a kiscsoportos foglalkozásoknak a fontosságát. Heti 30 óra azonban — a házfeladatokkal együtt mindenképp sok. Nos, amikor a dolog kipattan, mindenki arra számított, hogy a szombattal fog történni valami. Hiszen tanároktól is hallottunk olyat, hogy nincs kedvük szombat délután benn ülni. A TANTERV 10. §-a szerint is ez lett volna a helyes. A dolog azonban másképp oldódott meg. Nem kötelező most már a 10—11-ig tartó első laboróra. Minden egyéb — a nap teljes szétvágtott jellege, a szombat — maradt. Most már megvan a

heti 24 kötelező óra, a szabályt betűi szerint tehát betartották. A szépség hiba csak ott van, hogy — kivéve azt, aki nagyon jó egy nyelvből — a délelőtti labor a kiscsoportos órára való felkészüléshez nagyon kell, tehát a többség saját érdekében mégis 30 órát fog benn vőlni. (Persze az sem megnyugtató, ha a tanár — lehet különben, hogy minden „rossz szándék” nélkül — a nem kötelező órán is számolja a jelenlétüket.) A megterhelés tehát nagyrészt maradt. Tisztában vagyok több dologgal. Először is, hogy a nyelvtanítás jellege megköveteli a több benti foglalkozást. Emberileg mégis érthető és jogos, hogy a hallgatók összevetik saját terhelésüket az összes többi tárgyat koncentrációkival. (Hozzáteszem, hogy az otthoni munka a nyelvészeknek sem kevesebb, mint amazoknak.) Ez az összevetés eleve nem javítja a nyelvi koncentráció hangulatát. Másodsor tudom, hogy egy kidolgozott tervet nehéz megkurtítani. Kérdés persze, miért a tantervtől eltérően dolgozták ki a programot. Harmadsor tisztában vagyok azzal, hogy még mindig nem vagyunk terembőségben, valamint a tanárok megterhelése is nagy. (Az I. és IV. évfolyam nyelvórái sem épp a legkelleme-sebb időpontokra esnek a mi koncentrációnk miatt.) Mindezek ellenére az említett vitátéma megoldásának látva a hallgatók „kiszúrta” emlegetését, és nekem is meggyőződése: meg lehetett volna oldani a tanterv betartását másképp is.

Eddig a három eset. Sok más is előfordult a munka során. Hogy miért írtam le? Mert szeretném csak egy kicsit több kell minden oldalról (egyetemi vezetés, tanszék, hallgatók — hol egyikől, hol másiktól inkább), hogy az ilyen esetek száma csökkenjen.

Domány András

Szereltem

AMIKOR BEMENTEM A TANTEREMBE

a két lány rámnézett. Köszöntem nekik, azután leültem egy székre. Vártam, pedig tudtam, hogy poros a szék. Kicsit később sorba jöttek be. Egy fiú, egy lány, meg össze-vissza dupláza. Nézem a bibircsókot a szemüveges lány arcán, egészen addig, amíg nem jött be senki. Akkor megalakultunk. Mármost a csoport. Együtt fogunk járni az első vizsgaidőszakig. Ezért hamarosan szétzedtünk.

Nekem rögtön feltűnt a széke. Neki nem tudom, hogy én. — E? Az biztos, hogy a későbbiek folyamán egymásba botlottunk. Megkérdezte, hogy hol van a 203-as. Ez nem lehet véletlen — gondoltam. Szeret. Mivel ott volt éppen óránk. Persze én is kimutattam, hogy ismerem a virágnyelv finomságait, és jeletőségteljesen mellőltem. A szökének. Váratlanul nem szóltam egy szót sem. Hogy-hogy nem, ő sem.

Egy nap múlva a 317-esben randizunk. Sajnos, elég sokan voltak. Alig tudtuk kifejezni egymásnak a néma magunk-elémeredéssel a kölcsönös vonzalma. Csupán ötven fészkelődtek köztünk. Mondanom sem kell, hogy a szemüveges mellem került.

Nagyon sokáig, álmatlan szemínáriumokon keresztül kellett várni, amíg ismét egymás mellé kerülünk. Ekkor rászántam magam, s halkán megkérdeztem tőle, hogy: „Te, elhozta a példatár?” Olyan felcsillanó szemmel nézett rám, hogy nem lehetett vita. Nem hozta el ő sem. Hosszú-hosszú percekig úszunk a végtelen boldogságban.

Később, amikor már az előre foglalt utolsó sor hetes, nyolcasba ültünk, lassan elértek az első zárthelyik. Azonban ez idő tájt mi még gyanútlanul élveztük az egymás mellett ülés örömteli óráit. Míg nem a gyanú bekerült az órándbe.

Még most is emlékszem rá, szép október végi nap volt. A jegyzeteknek lassan már a negyede megkerült, a verebek csiripeltek a fákön. Jóformán senki nem gondolt semmire.

Megbeszéltük az első órát a sarkon. De ez még semmi! Megadta a telefonszámát, meg a kötelező irodalom címét. Sőt, egyszer még sügött is! Nem vagyok régimódi, elhatároztam, hogy megkérem; zárjon a szívébe. Így sikerült megtudnom a nyelvóra pontos helyét. Egyszóval, minden a legjobb úton haladt, s csiripeltek a fenti említett tojlesomók.

AZUTÁN BEJÖTT A TANÁR,

és azt mondta, hogy üljünk a láthatáron kívülre. Mi ijedtünkbe összébb bújtunk, s elővettünk egy tiszta papírt. Biztatón ramosolyogtam az én kedves szöke szomszédomra. Majd udvariasságból a papírlapra is. Az viszont üresen maradt. Pedig halványan emlékeztem arra az ákom-bákomra az 58. oldalon. De hiába hívogattam, nem akart megjelenni. Most már kis bátorítást is vittem a mosolyba, úgy balfelé. Lehet, hogy kérette magát, de ő sem írt semmit. Engem figyelt, a drága! Erzelmeinket szinte átsugároztuk egymás papírjára. Látszott az arcán, hogy szívesen előjönne velem akár a sötét asztaliókba is, egészen az ötvennyolcadik oldalig. El is indultunk, de sajnos, közben beszedték a dolgozatokat. Én már a délutánra gondoltam...

Nem jött el az órához. Másnap már nem mellettem ült, kerülte a tekintetemet. Kérdezhettem tőle, hogy hány oldal van feladva — semmi. Nem állt helyre a meghitt kapcsolatunk.

A következő zárthelyin vágyakozva néztem a papírjára, amint egyre szaporodtak rajta a sorok. Sajnos, a messzeség reménytelenül szétválasztott minket!

Tormai

A Közgazdász vásárlószolgálat

Szerkesztőségünk igen sok levelet kapott, de személyes érdeklődők is nagy számban kerestek bennünket, hogy tanácsunkat kérjék vásárlásaikhoz. Problémáikhoz kölcsön vettük a NÉPSZABADSÁG jól bevált rovatát, és egy kis csokrot kötöttünk a legfontosabb vásárlási tanácsokból.

Íme:

KÖZGAZDÁSZ

Egyetemi lap. Vásárlását feltétlen ajánljuk, mert ebből a lapból lehet megtudni, hogy mit érdemes megvásárolni. Minősítése: nagyon jó.

OROSZ JEGYZET

Egyetemi tananyag. Sajnos, nem latin betűkkel íródott, ezért olvasása kissé nehézkes. Vásárlását ajánljuk, bár a negyedéveseknek már késő.

Minősítése: bár nem értek hozzá, biztos jó.

KÁVÉ

Barna színű melegvíz az egyetemi büfében. Télen átfagyott ujjainkat kellemesen melegeníti. Óvatosan bánjunk vele, nehogy véletlenül szájunk közelébe kerüljön.

Minősítése: pocskék.

CIÁNKALI

Fentebbinél valamivel erősebb mérge. Nem diákok számára kitűnő ételízéítő.

Minősítése: jó, de dinamittal nagyobb hatás érhető el.

VACSORAJEGY

Csereeszköz. Árfolyama 3 Ft, egyesek nem adják el, ezeknek ajánljuk, adják el!

Minősíthetetlen.

TALON

Két lap. Általában makk kilences és tök alsó. Ha tovább adjuk, még megjásztható a piros negyven-száz.

Minősítése: közepes.

FÁRADSÁG

Vegyük a fáradságot! Vigyázni kell, sokszor az mondja, akinek legkevésbé van kedve a fáradságot venni. Sőt: éppen túl akar adni rajta.

Végül ajánlom

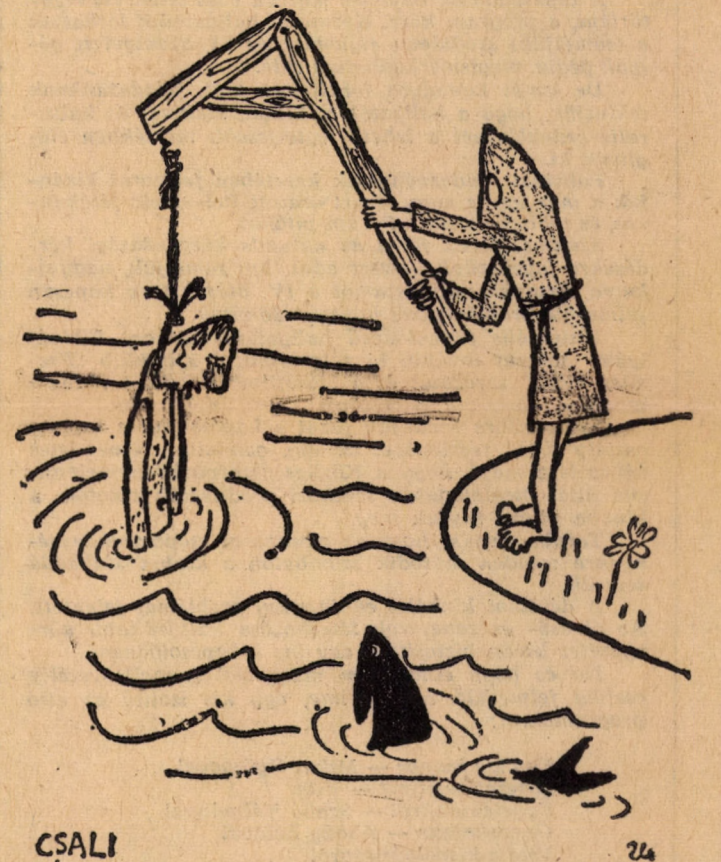
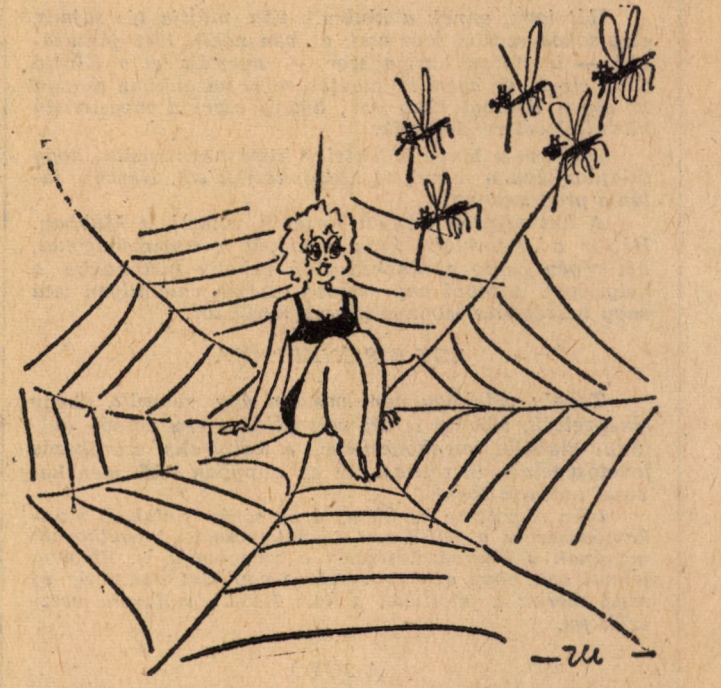
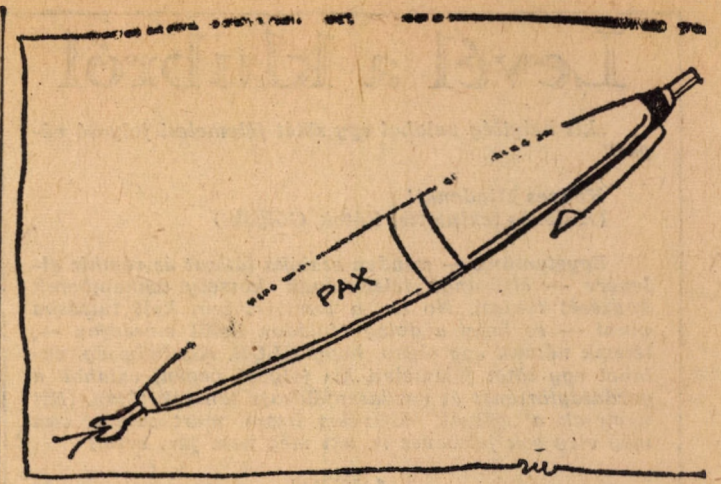
MAGAMAT

HALÁSZ GÉZA

BŐRT

A könyvkereskedelem figyelmébe ajánlanánk e néhány sort. Van néhány tankönyv, amely kivételé még nem érte el a nemzetközi színvonalat. Sem a lapok finomsága, sem a betűk alakja, sem a kötés tekintetében. Higgyék el, sokkal jobban tanulánk, ha a vászonkötésű, és alig 80–100 forint értékű könyvek helyett bőrkötésű, bibliapapíron megjelentetett és esetleg mélynyomású, gót betűkkel szedett könyvet tarthatnánk kezünkben. Az az egy-kétszáz forintos árkülönbözet igazán nem számíthat már egy jól szituált diák zsebének!

— zu —

CSALI

24

Remegő kézzel

Odakintről bátoratlan kopogás:

— Szabad?

— Hogyne, tessék csak befáradni, csak bátran, bátran, aki tud, azt itt nem érheti meglepetés.

A kopogás előidézője — köpcös, vonásairól ítélve idősebb ember — belépett, tiszteletteljesen meghajolt az íróasztal mögött ülő szemüveges fiatalember felé.

— Jónapot kívánok, Padlászán Pál vagyok, vizsgáznijöttem.

— Foglaljon helyet és húzzon egy tételt.

Leült, óvatosan, csak a szék peremére, és remegő kézzel nyúlt a tételre. Csak jó kérdést húzzak, futott át agyán, míg a cédulák közt kutatott. Ezt ne — sügta valami belülről, és riadtan másik papírvért nyúlt. A szemüveges megértően figyelte. Hogyne, hiszen ő is vizsgázott már éppen elégszer.

A köpcös végre döntött. Lesz, ami lesz, gondolta, és elszánt mozdulattal kirántott egy kérdést a többi közül. Először meg sem merte nézni. Csak fogta, szorongatta, aztán bal szemmel rásandított. Hát nem kifejezetten erről álmodott éjjel, de most már mindegy. Bemondta a címet, és elkezdett beszélni. Először gyorsan, lendületesen. Később a lendület alábbhagyott. Akadoztak a szavak, egyre többet köhécselt.

„Istenem, csak most az egyszer menjek át” — gondolta, izzadó homlokát törölgetve.

A szemüveges pedig csak nézte. Orrán a két üveg tompán fénylett. Nem volt a nézésében semmi rosszindulat, inkább segitleniakarás tükröződött benne.

— No várjon, majd segíték — szólt és kérdéseket tett fel. Lassan, türelmesen.

A köpcös gondolkodott. Vagy úgy tett, mintha erősen gondolkodna. Szemei a szoba sarkára tapadtak, de hiába, válasz onnan sem jött.

— Nem megy? — kérdezte a szemüveges hideg nyugalmal. — Hát akkor, akkor...

A köpcös szája megrándult. Látszott, hogy mondani akar valamit. De hirtelen meggondolta magát. Összeroskadott és a szemüveges csak folytatta:

— ...akkor pedig professzor úr, sajnos be kell látnia, hogy ez a tudás kevés egy liftkezelői vizsga eredményes letételéhez. Nem tesz semmit, talán majd legközelebb jobban fog menni...

— Borsi —

CSEREPEK

STOP

Ötven perce állunk a balatoni autóúton. Sajna vásárnap van, három embert nem vesznek fel egykönnyen. Végre felékező egy Opel.

— Almádba szeretnék menni — mondjuk a tulajdonosnak.

— Menjenek csak nyugodtan. — A vonatsínre mutat és elhajt.

HINTA

Már fél órája nézem. Mikor ültem utoljára hintán? Számolom az éveket. Leszáll egy kis srác. A helyére ülök. Hiába a felnöttek is szeretnek hintáznia. A felnöttek hinta nélkül is szeretnek hintáznia.

KOKTÉL-HAJÓ

Nekem is jegyet váltottak a Metró koktél hajójára. Szokásom ellenére őszinte csodálattal bámulom Zoránékat.

— Mi lep meg téged ennyire? Egyetlen új számot sem játszottak eddig? — kérdezik tőlem.

— Az igaz — felelem —, de a Frenreisznek hóféher a triója és megmosta a haját.

TÖKÉLETES ASSZONY

Fiatall férj nyilatkozik a nőkről: — A nők egyszerűen borzalmasak. Csak kétféle nőt lehet elviselni: az olyat mint madame Curie, és az olyat mint B. B.

A feleség szeme szikrázik: az öccs ramosolyog: — Akkor Zsuzsa, a kettő egyvelegének kell lenned!

SZEMÉREM

3 év körüli kislány már vagy tíz perce meztelenül ácsorog az öltözőben. Magyaráz, a szókinccse kimeríthetetlen. Játsszótársa egy kisfiú a padon ül, férfiasan hallgat. A kislány hirtelen rákiabál:

— Most már én is öltözködni fogok, fordulj el!

Mindenki mosolyog és öket nézi.

— Nem — mondja eltökélten a fiú.

— Nem? Hát akkor jó — sziszegi a kislány — hátat fordít, hogy gyönyörködjön a szebbik felében.

BYE-BYE BARBARA

— Csacska film volt, — mondom én — hiába uborkaszegon.

— De legalább van mondanivalója — szól közbe valaki.

— Mi a fene?

— Ne tekintsd a nőt élvezeti cikknek, se hajasbábanak, mert felül egy teherautóra és elzotyóg.

BADACSONYI

A másik szobában két német lány lakik. Este amikor haza megyünk barátom felsikolt: hirtelen kiugrott az egyikük az ablakon. Baby-dollban kiszalad az utcára, leül az árokpártra, énekelni kezd. Házigazdáink — 17 éves fiú és a húga nagynehezen visszacipelik.

— Ingrid schláfen, Ingrid schláfen — kiabál a srác.

— Nicht schlafen — kurjant Ingrid, és újra kiugrik az ablakon.

Hiába a magyar borok...

Erdész Gabriella